

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **19.06.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**НАСТАВЉЕНО 19.06.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 10:15 ЧАСОВА**

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић.**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Томић и Тодоровић.**
- **Те браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Пилиповић, Вукоти, Станојловић, Дозет, Ковачевић, Јелишић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Ђорђевић.**

Одсутни су браниоци адвокати Вујин, Продановић, Мијатовић и Кошћал, те браниоци опт.Вујановић Станка, адв.Перковић Мирослав и адв.Илија Гостовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са колегом Перковићем? Новосађани су каснили, у том смислу ми каснимо, јавиле су ми се колеге из Новог Сада пре почетка претреса, да су у загушењу на ауто путу, на Газели, био је неки удес је био, имамо сазнања да је био неки удес на смој Газели и да је то био разлог кашњења. А шта је са колегом Перковићем?

Па очекивати је и њега. Дакле на путу је за овамо. Да, да, добро, Ви ћете, Машића.

Добро, да ли ће неко да мења колегу Перковића до његовог доласка пошто је очигледно на путу. Не, нико?

Оптужени Вујановић и Калаба сагласни да их на данашњем главном претресу до доласка њиховог браниоца адв.Перковића брани бранилац адв. Пилиповић.

Одсутан је и бранилац опт.Маџарца, адв.Перески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перески.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја ћу га мењати председниче до доласка, док се не појави овде, исто као и колегу Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушао у зграду, ево чујемо да је ушао у зграду.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Али колегу Сташевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сташевића. Да, да, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче само док не почнете. У 12 часова морам да напустим претрес замењиваће ме адв.Војислав Вукотић. Заменичка пуномоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће Вас замењивати?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Војислав Вукотић. Предао сам заменичка пуномоћја и за јуче и за данас код колегинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Одсутни су браниоци опт.Ланчужанин Милана, адвокати Калањ, Станић, Штрбац, Рајић и Марић, те браниоци опт. Мугоша Горана, адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић, али ће уз сагласност опт.Мугоше овог оптуженог на данашњем главном претресу у замену бранити бранилац у замену за браниоца адв.Сташевића, бранити бранилац адв.Бељански.

Одсутан је и Зоран Перовић, бранилац опт.Драговић Предрага, те Душан Машић, бранилац опт. Радак Саше, али ће овог оптуженог на данашњем главном претресу у складу са договором од јуче замењивати бранилац адв.Заклан.

Док ће опт.Пејић Милорада после 12 сати уместо браниоца адв.Ђорђевића, бранити бранилац адв.Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 12 сати, добро.

Исти бранилац, дакле Вукотић замењиваће и браниоца адв.Мару Пилиповић, после 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештен сам да су сви сведоци које смо планирали данас саслушати, да су приступили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако су сви оптужени ту, каже судска стража да јесу је ли тако?

А ту су и Љубоја, Катић и Мугоша.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ОДРЖИ
ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Ступара.

Не знам зашто нема Переског.

Браниоца адв.Переског ће до његовог доласка, а иначе је у згради суда, замењивати бранилац адв.Бељански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам очекивао да ће ово док завршимо овај формални део да ће се колега Перески појавити, али ево нема га већ нам је сведок у судници, тако да. Маџарац је сагласан са овим, је ли тако? Сагласан.

Добар дан господине Ступар.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Добар дан.

Сведок МИЛОРАД СТУПАР

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и где сте рођени, годину само?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: 1954. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Селу Нови Козарци, општина Кикинда је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионисани официр Војске Србије?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину сте?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Генерал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен према овим нашим подацима у Панчеву у ул. ЈНА бр.8 или?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Прије ЈНА, Војводе Путника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Војводе Путника, дакле Панчево, Војводе Путника број?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Број 8/37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја имам ове старе податке, вероватно је дошло до промене назива улица.

СВЕДОК СТУПАР МИЛОРАД, са подацима као са записника из предмета Војног суда, пословни број Ки.578/98, на упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или можда кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези одговорити. Нисте у обавези одговорити ни на питања чијим одговором би евентуално повредили неку обавезу чувања војне тајне, ако буде таквих питања и ако будете у проблему те врсте, Ви нам скрените пажњу, знате, ако би било кажем, ако би било таквих питања којима би нарушили. Нисмо имали до сад проблема те врсте, али за сваки случај морам Вас и о томе поучити. Све чега се сећате дужни сте нам пренети, дакле ништа не смете прећутати. Ја ћу Вас замолити да прочитате гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас се налази.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Овде што пише, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ступар Ви сте саслушани пред истражним судијом Војног суда својевремено везано за овај кривично правни догађај, па Вас питам да ли при том исказу остајете. Сећате се тога, то је било у овој згради, ово је била зграда Војног суда?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: А кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било `98-99. године, ја овде не видим није довољно читко, та копија није довољно читка, али то јесте било тако те неке `98. или `99. или можда чак и 2000., били су неки су записници били.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То је дуг период да би се ја сећао те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо кренути из почетка, онда ћемо кренути из почетка, нас занима Ваше ангажовање евентуално на Вуковарском

ратишту у јесен 1991. године, дакле да ли сте тамо били, ако јесте са којом јединицом, који сте чин имали, коју, ако сте имали командну дужност и уопште везано за те догађаје из те јесени '91. са посебним освртом на те последње дане, или на прве дане након престанка борби.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Тога се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Био сам начелник штаба 93. заштитно моторизованог пука Прве војне области, а на Вуковарском ратишту сам био коомандант Јуришног одреда 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви нисте били, Ви нисте били официр ако из овога закључујем да Ви нисте били официр Гардијске бригаде?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не. Ја сам био припадник Прве војне области, 93. заштитно моторизованог пука који је делом снага био придодат Гардијској бригади у склопу формирања Оперативне групе југ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад се то дешава, кад Ви будете придодати, кад буде формирано, кад буду формирани јуришни одреди?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Моје ангажовање опет је то временски период мало дужи, је отприлике крај септембра, октобра, значи већ се вуковарска операција одвијала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: И због проблема на ратишту, одлуком команданта војне области, придодате су снаге 93. пука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био све у саставу Трећег јуришног одреда? Да ли је то био Трећи моторизовани батаљон?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Треbate разликовати шта је батаљон, шта је јуришни одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па схватили смо из ових прича, из ове суднице, разликујемо, разликујемо да, схватили смо да је окосница јуришних одреда да су били батаљони.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Изванредно, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, други и трећи.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Овде је мало специфично јер се ради о формацијама специјалних снага али се оне могу подвући под формацију копнених снага. 93. заштитно моторизовани пук је имао три офанзивне јединице, диверзантски одред војне области из Гарнизона Панчево и батаљон Војне полиције из Гарнизона Београд. Управо та два батаљона чинили су окосницу Јуришног одреда 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на ком правцу сте Ви деловали, дејствовали?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Правац напада је била, био Вучедол-Митница-торањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водоторањ?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Источно комуникација Сопот-Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад су по Вашем најбољем, да пре тога реците нам да ли сте имали у саставу јуришног одреда и неких других придодатих јединица типа добровољачких јединица или јединица Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Углавном је однос моје команде Прве војне области је био да то буду јединице из Прве војне области, значи током дејстава су долазили припадници, али из Прве војне области, чета Војне полиције из Тузле, део снага, у неким операцијама за контролу и чишћење територије били су додавани по одлуци команданта Оперативне групе и делови територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делови територијалаца?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалци ког?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Из села Негославци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Села Негославци.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то снаге, које јачине по Вашем најбољем сећању и да ли су имали неке?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Судија то је мало дуги период али покушавам, прије свега нисам ни знао да данас треба да дајем те исказе о томе, то су јачине до вода, до вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког имена?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Сећам се командира вода који је погинуо од паравојски и терористичких снага из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Црни један човек који је баш погинуо из Негославацал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Е не бих сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите имена?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, то је 16 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Добро, добро. Да ли Вам шта говори име Кресовић или Кресојевић Јовица?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Мирољуб?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић Станко?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине судија ја сам командовао са 10 хиљада људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, разумем, него.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Морао би, а иначе сам такав човек да памтим ликове, а имена немојте ми замерити, али је то кад човек командује 30 година са хиљадама људи, име чак и прекрштавам некада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем, разуме.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Јер ме подсећа на некога. Немојте ми замерити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо, али Вас морамо питати.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ништа ми не значи, немојте ми замерити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Милан Ланчужанин?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори надимак «Камени»?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То је јединица која је била у саставу Гардијске бригаде на правцу напада од касарне доле према болници, не знам човека али знам преко веза које смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко средстава везе?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте чули тај надимак?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, «Камени», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква би то јединица била?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Значи то је, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко активно војно лице унутар Гардијске бригаде или?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине судија, ја као професионалац могу да говорим свашта од својих јединица, рекао сам вам величину и састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: И од тога не одступам, за то одговарам. Али кад говоримо о саставу других јединица треба питати команданте јуришних одреда, мислим да је «Камени» дејствовао у Јуришном одреду 1, био је коамндант Лукић у то време је био потпуковник или мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуришног одреда 1, а Јуришног одреда, Ви сте Јуришног одреда 3, а Јуришног одреда 2?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја мислим да је Јуришног одреда био Тешић и Лукић, Миладиновић и Ступар, то су били команданти одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да. Те људе знам. А састав њихових јединица унутар одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. У ком би то онда Јуришном одреду био овај «Камени»?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Или у Јуришном одреду 1, или у Јуришном одреду 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад су по Вама завршене борбе у Вуковару, по Вашем сећању?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Јуришни, предаја дела снага хрватских терористичких снага и паравојске, јер то није војска била, извршена је на путу Сопот-Вуковар, имате снимке ТВ, по свим прописима Женевске конвенције уз поштовање официра и подофицира, уз присуство правника, снага Европске уније, лично је руководио у то време пуковник Небојша Павковић и те снаге су се предале на крају, у мојој зони одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е који је то дан био, датум? Датум?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја мислим да је то био 17. или 18. немојте ми, морао би мало, нисам знао које ћете ме детаље питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Негдје ту 17., 18., 19. и те снаге су по свим прописима у аутобусима ја мислим одведене у Митровицу у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете део снага?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Па део снага, мислим да је командант био «Јастреб», са њима смо преговарали. Знате Вуковар су браниле неорганизоване терористичке снаге веома професионално обучене и различито вођене и командоване, тако да ми нисмо имали спознају укупних снага Вуковара. Ја сам знао са ким се тучемо, био је то један изузетан професионалац и добро обучени људи и они су се мени предали, али ја мислим после свих тих 15 година, да је и ту била превара, да се део снага није предао војника који су учествовали у одбрани Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се предало?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: 113, по списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: 113.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 113?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Јесте, припадника војске, официра и подофицира и те смо фино примили, разоружали и по конвенцијама и у народу је било део људи који су се пресвукли, покушали да побегну и ишли ван друге зоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име или сад нисам сигуран да ли је то име или је то надимак «Караула»?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Филип Караула?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да је он био командант те јединице која се предала том приликом и по неком списку било их је 174?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја знам за списак од 113, е сад могуће је опет, велика је дистанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши су војници учествовали у томе.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не моји војници, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам организовању?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не, моји војници су обезбеђивали рад Војне полиције, органа безбедности и официра за везу из команде оперативне групе, ја нисам руководио предајом, већ се у зони мојо обезбедило одређени прописи, војна полиција и органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која војна полиција је њих спровела даље, преузела, је ли кад су се предали, која јединица војне.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Војна полиција Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Јер је Гардијска бригада у свом саставу имала и батаљон војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, и шта је било са њима, да ли знате?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта се дешавало?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Знате судија ја сам имао проблема да објасним погибију мојих војника, да разминирам терен, да припремим војску за извлачење, није ме интересовало нешто друго, као командант јуришног одреда, имао сам својих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никаквих обавеза око тога нисте имали више?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни задатака?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не. Зашто би командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, питамо Вас. Колико или до када Ви остајете у Вуковару са јединицом?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Моја јединица се прва извлачи са Вуковарског ратишта, мислим 22. због тога што је то јединица ангажована на обезбеђењу града Гарнизона Београд и што је то таква јединица која се не бави обезбеђењем заузете или контролом територије у зони извођења борбених дејстава и логично је било да одлука команданта Оперативне групе, да прво извуче такве офанзивне снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад престаје, знамо да се оперативне гупе, односно јуришни одреди, да су то привремене војне формације које се организују само за извршење конкретног неког задатка и по том престају да постоје. Кад престаје да постоји?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине судија добро баратате војском, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Па морали смо мало да се припремимо.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: И треба, да. Значи јуришни одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад престаје да постоји Јуришни одред 3, чији сте Ви командант?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: 22., односно наредба је написана већ 20. новембра, новембра јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. И Ви.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да вам кажем не учествујем ја у томе, ја добијам наређење, командант војне области и командант оперативне групе су то регулисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је јасно. Чули смо да се Гардијска бригада вратила за Београд 24.11. то има уписано и у њиховом ратном дневнику.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Она се вратила после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вас дакле.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: После мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: И логично је знате оперативну групу, носиоци снага оперативне групе је била Гардијска бригада и логично је да она преда зону одговорности и документа и системе командовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам знате ишта рећи о евакуацији Вуковарске болнице? Имате ли икаквих сазнања те врсте?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Вуковарска болница се није налазила у зони одговорности Јуришног одреда 3, нисам никад био у болници и немам сазнања о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никаквих сазнања о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта и како се дешавало.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Морате водити кад знате око војске, морате водити рачуна да разговарате са професионалцем који има свој задатак и значи никад нисам се мешао у туђе задатке. Значи никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то разумемо, али сазнања могу бити разног типа. Сазнања могу бити, до сазнања се може доћи на командном месту где долазите да примите задатке на ком месту су и команданти других јуришних одреда чија је то евентуално зона одговорности и тада чујете и сазнате неке чињенице, па Вас зато питам да ли и каква су евентуално Ваша сазнања о томе, не мора да значи да Ви имате конкретне задатке око тога, али да чујете да неко други има и тако даље, је сасвим могуће, сложићете се је ли тако.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас зато и питам.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Управо се добро разумемо, али искуство ме је после тога Вуковара и '99. година око НАТО бомбардовања и све остало што нам се дешава, да више много не верујем, сем што не видим, па не волим говорити о томе шта је неко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је локалитет Овчара?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, то је Економија у зони одговорности Јуришног одреда 5 и једне јединице 80. бригаде из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца, дакле то није у зони Ваше одговорности?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не. Али знам да је то Економија, то су магацини који су служили ако је неко из пољопривредних области да се жито некада чувало и превртало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за Овчару као догађај?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не као локалитет него Овчару као догађај?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки људи тамо стрељани, и ако јесте кад сте то чули и шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Значи моја сазнања о Овчари се поклапају у смислу организације, садејства са 80. бригадом из Крагујевца, мислим да је био потпуковник Мишовић Слободан и ту су били распоређена око Овчаре артиљеријска оруђа, ватрена група 80. бригаде и то је на путу, на путу Вучедол-Негославци и пролазио сам поред команде 80. бригаде кад сам реферисао команданту Оперативне групе и памтим тај простор због тзв. Бугарског гробља и шуме са леве стране, где су се често пута убацивале терористичке снаге из Вуковара и снајперским дејствима и подметањем мина наносили губитке што 80. бригади, што Јуришном одреду 3. На састанку сам

Оперативне групе сазнао да је одлуком команданта Оперативне групе, да се заробљеници из болнице евакуишу у Овчару, ја то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је састанак?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То је било у команди Негославаца, у Оперативној групи, Мркшић је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То је било 18. или 19. ти дани, 18. или 19., знам да је одлука команданта Оперативне групе била да се заробљеници предају штабу ТО Вуковара и то је иначе господине судија у то време концепцијом општенородне одбране и регулисано, да Југословенска народна армија као маневарска структура одбране по извршењу задатка контролу територије, заробљенике и све регулисање привредног живота предаје јединицама Територијалне одбране. То је суштина функционисања ЈНА као маневарске структуре, а Оперативна група југ и Јуришни одред 3 у Оперативној групи три су били маневарска структура, односно припадници Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам сигуран да ми је ово баш превише јасно.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Могу ја поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате због чега, због тога што смо у овој судници чули да је 1300, 1500 људи аутобусима пребачено у сабирни центар у Сремској Митровици?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Тако је. Тако је, то су снаге које су се предале у зони Јуришног одреда 3, о којима сам Вам причао. Пуковник Павковић у то време је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не 113, 1300 људи.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или 1500 је са једног локалитета из Вуковара пребачено у Сремску Митровицу.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине судија треба разликовати припадника кад се врши предаја, посебно је предаја оружаних снага припадника оружане силе, а посебно је предаја становника, паравојске и тако даље. Ја сам Вама на почетку говорио да смо ми тражили у прговорима да нам се достави по међународном праву списак оружаних снага из зоне одговорности, о том списку сам вам ја говорио где су они навели тачно људе који су били припадници по њиха хрватске војске, а иза њих је ишао народ и они који су хтели да напусте Вуковар и они који су се скривали, као такви. Сви ти људи су стављани у аутобусе, оперативне групе, не знам где су одвезени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сад наставите.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То је могуће тих 1300, о којима Ви говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо три категорије, чули смо то у овој судници, то никоме није спорно. Три категорије људи, цивили који желе да иду у Србију, па цивили који желе да иду у Хрватску.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И трећа категорија људи, људи који су заробљени и одведени у Сремску Митровицу и и процесуирани, испитивани касније и тако даље, е сад њих има око 1300, 1500 их је, затвор у Митровици је организован као сабирни центар, као логор за ратне заробљенике са којима после истражни органи раде и поступају.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Тачно.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Е сад ми остаје нејасно зашто и тих 1300 није у ономе што мало пре Ви говористе, није предато територијалној одбрани, него само овај део из болнице, разумете.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не знам, то је одлука команданта Оперативног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је, кад је била та.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да буде јасно. Ви говорите о процесу који се дешавао испред Бугарског гробља, на путу Сотин-Вуковар и то је операција на неки начин предаје званичне Вуковара, којом руководи опет команда, а група се дешава у мојој зони и пратим то, то моја сазнања су дотле да сам видео да се ти људи укрцавају у аутобусе. О томе где су даље отишли ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро то. Добро то, него кажете командант је.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Чуо сам, касније сам сазнао ово што Ви говорите да је била Митровица сабирни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант је предао ову групу људи, кажете да је то тако по тим неким правилима и остаје ми нејасно зашто није командант онда предао и ових 1300 или 1500 колико их је већ пребачено у Митровицу.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Мислим да се присећам, али пазите ово је присећање, није одлука да је у то време командант Оперативне групе пуковник Мркшић имао одређених проблема у командовању снагама Јуришног одреда 1 и 2, а то треба да питате неке из Оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу проблема?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине судија, тешко је било професионалцима командовати, у условима непроглашеног ратног стања и оперативна група је имала одрђених проблема и ја као командант Јуришног одреда, да ли је ратно стање или није ратно стање, да ли је паравојске или је војска, да ли су терористичке снаге или нису терористичке снаге, какви поступци, ко има надлежности, ко је у праву, било је ту доста проблема, али вам говорим да разговарате са човеком који је имао своје проблеме као командант Јуришног одреда 3, на правцу Вучедол-Митница, имао сам доста губитака код најпрљавијих работа, од снајперских дејстава и од мина. Ја сам имао своје проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ако Вам помоћи могу, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, кад је био тај састанак код команданта кад сте Ви то чули да је командат то наредио да се ови заробљени, рекосте из Вуковарске болнице.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ако ми дате времена да ја нађем неке своје белешке па да Вам кажем, али значи мислим да је одлука, то је неоспорно, то знам да је он одлучио да те снаге или није могао да се одупре не знам, али знам да су, знам добро да су део паравојске и терориста, да се сакрио у болници и да су стављали неке, опет нисам ја био тамо већ из сазнања, стављали гипс, покушали на тај начин да се извуку и да је ту било проблема, ту је том операцијом и исељавањем болнице руководио у то време мајор Шљиванчанин и пуковник Панић и њих треба да питате и да је одлука била да се предају штабу ТО и да се формира тај некакав затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви ту одлуку чујете лично од команданта?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То је сазнање из команде кад сам дошао, ја сам ишао за своје проблеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било, кад је било реферисање код команданта?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Командант Јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавам да добијем од Вас податак о врмену, о врмену знате, у току дана, пре подне, после подне, увече.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Судија не можете после 16 година да тражите од човека који је бранио своју земљу 5, 6 година и имао таквих страшних стресова, да ја разговарам о детаљима, говорим Вам да је командант Јуришног одреда иде у Опертивну групу на реферисање кад буде позван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад буде позван?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Позван, и кад има проблем који не може самостално да реши. Ја сам у то време имао проблем који нисам могао да решим проблем смештаја људства и разминирања. Јер у то време ми је 3 дана сам био смештен са командом у једној викендици и трећи дан при наређивању да се покрене командно место, војник је хтео што мање да носе и камионом налете на тенковску мину и погине ми војник, ја сам имао страشان проблем на том правцу од мина, поготово мина изненађења јер су они сејани ван закона, ван прописа и стварно је било проблем изводити било какво кретање у зони одговорности Јуришног ореда 3 и због тога сам ја ишао код команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то нисте ишли на редовно, уобичајено реферисање.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не, то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер чули смо овде у овој судници господине Ступар да су била реферисања код команданта Мркшића свакодневна и да су се одвијала увече од 18 до 20 часова, тако отприлике.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Тако је, значи до, нису били свакодневно бар за мене, знате ја сам био на издвојеном правцу уз Дунав, ако а вероватно сад ви пошто се толико разумете у војску, вероватно сте гледали карту. Мој долазак у комадно место Негославце у Оперативну групу је био везан за ризик

проласка поред Бугарског гробља и Бугарске шуме, и управо је зато командант Оперативне групе имао разумевање да ја не могам присуствовати сваком реферисању, иначе у начелу је било реферисање свакодневно, али ја нисам присуствовао свакодневно и то је било отприлике у то време од 18 до 20, где су се углавном тзв.правили план даље акција за следећи период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам још само ово, по Вашем најбољем сећању, то кад сазнате, то кад чујете на командном месту код Мркшића да је он донио ту одлуку, да ли имате Ви тада представу где су ти људи?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они, где су тренутно?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не. Овај, знате шта командант је командант и има право да одлучује и наређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у смислу да ли је то наредба која тек треба да се реализује или је то већ нешто што је прошло време, разумете?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја би Вас стварно молио да идете на моју дужност и на моје команде, шта је командант Мркшић мислио и шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не шта је он мислио, нисте ме разумели, него то кад Ви то сазнајете, знате кад Ви то сазнајете на његовом командном месту, да ли је то нешто што тек треба да се деси или је то нешто што се већ десило, то препуштање, разумете? Ако се сећате, ако се сећате дакле ево покушавам да Вас вратим у то време, у те дане. Не можете.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не знам, то је. Морао би мало да се чујем и са Панићем и са командом и са тим људима који су били ту, па да разменимо па да дођемо тачно до података, ја верујем да они имају у дневнику када су донели одлуку. То је била организована војска, команда Оперативне групе је по мени била организована војска и они то имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, овако нешто у дневнику бригаде нема уписано. Овако нешто.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Нема, је ли. Извињавам се али мислим баш су детаљни они били. Ипак се ради о врхунским професионалцима да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у Вуковару у то време и тих дана ето сад и на крају завршене су и борбе, да ли има каквих цивилних органа власти?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли функционишу какви цивилни органи власти?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, јер су се често и на састанцима појављивали и пре састанака органи цивилне власти и то је Мркшић посебно нама подвлачио командантима да имамо разумевања и за проблеме цивилног становништва и садејства и сарадње и снабдевања, чак мислим да је једно реферисање одложено, е сад, јер су имали састанак са властима у Вуковару у касарни у Вуковару. Значи одговорно тврдим да присуство цивилне власти и поштивања, чак мислим да и у наредбама команданта Оперативне групе постоји та тачна да регулишите садејство и сарадњу са органима цивилне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку седницу Владе САО Славонија, Барања и Западни Срем, дакле аутономне области тада тих дана.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Судија разговарате са командантом који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је одржана ту у Вуковару?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Судија разговарате са командантом који је изгубио 7 војника од 20 година на Вуковарском ратишту, баш ме је брига било ко држи седницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас да ли имате сазнања те врсте?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не. Знате имао сам доста губитака у смислу неопрезности војника на снајперска дејства и познат сам по томе што сам кукурузе све поравнао на правцу зоне дејства. Нисам могао више да контролишем упад терориста у зону мог дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли би нека Ваша лична бележница, ако сам схватио да је имате, да ли би Вам у овом смислу помогла да Вас подсети кад би ово могло бити, то кад сте сазнали за одлуку Мркшића да ове заробљене препусти ТО?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Па ја сам из револта све своје бележнице и те ствари попалио кад су нас истерали из војске, који смо ратовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мало пре рекосте да требало да погледате неке своје личне белешке?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Могао би да нађем пошто је те неке могућности, сазнања, а што год ми кажете, ја ћу прикупити податке, па ако треба да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја сад покушавам да са Вама видим да ли уопште имате неког писменог трага, да ли Ви имате неку представу о томе имате поседујете неког писаног трага што би Вас подсетило, тако ми се намеће из Вашег казивања.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја сам изненађен, значи ја живим у селу већ три године и дистанцирао сам се од свих тих догађаја, тако да нисам знао, али присетићу се ја па ако треба нешта могу ја да питам и колеге. Али не би волио да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја Вас схватих мало пре да би требали да погледате неке своје белешке?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Па можда, да Вам кажем ако је нешта, та бележница, знате 16 године да ли има да ли нема, не знам, да оставимо то нерешено док не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања. Браниоци? Оптужени? Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само секунд, да видим. Када су почели преговори око предаје Митничког батаљона, да ли се сведок сећа, да ли је то тај дан било када је предаја била или је било пре?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: С ким ја разговарам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, опт.Вујовић Мирољуб.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Разумели сте питање господине Ступар.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање. Пита Вас Вујовић да ли су преговори о предаји Митничког батаљона, дакле то што се дешава у зони

Ваше одговорности, то што се дешава уз учешће међународних представника, а у склању са Женевским конвенцијама и тако даље, предаја тих 113, дакле преговори о предаји тог дела тих снага, кад су почели да ли тај дан кад су се стварно и предали или су преговори, сами преговори о њиховој предаји почели раније, то Вас пита Вујовић, ако знате.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Вујовићу преговори су почели раније, значи негде два, три дана пре 18. и руководио је пуковник Павковић из команде Оперативне групе. Значи раније су почели. Али мимо мене.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Приликом те предаје када су се предале хрватске паравојне у ствари снаге, да ли су они том приликом, е сад сам да ли су били бесни на своје претпостављене, на Владу Хрватске и тако даље, том приликом да ли су исказивали неки бес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били бесни?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Љути на своју претпостављену команду из Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нам је то важно господине Вујовићу, да ли су они били бесни на своје неке претпостављене?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро да опет кажем због анализе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па опет кажем због анализе, због свих, све се уклапа па могу и тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, да ли имате сазнања ове врсте? Имамо и видео снимак мислим ако ћемо право.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па добро, па питам да ли је сведок присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате сазнања ове врсте?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја могу да кажем мој осећај тада, били су мало изневерени и разочарани, знате изгубили су.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли је било говора да ће они тамо направити неки русвај у Хрватској или тако нешто, када се докопају Загреба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не, само сведок да ми то каже да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели смо на оном видео снимку са Биорчевићем, нисмо били у овој судници, али има.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Видели смо са Биорчевићем, али да видимо са ове наше стране, зато Вас питам, знам ја зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кажу да ће се вратити у Загреб и да ће направити чуда.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, рекли су почвајз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете извешћемо то као доказ, да не мучимо човека.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, па питам само да ли се сећа. Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Мислим да су викали доста против Туђмана, да су изневерени, да ће се обрачунати, да су остављени на цедилу, али мене је више разочарало нешто друго. Став неких људи према ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих људи? Ових?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Па тих из колоне, они су и према нама имали исто негативан став, део људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови заробљени?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови заробљени? Ти који су се предали?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не заробљени, та колона људи која се кретала ка аутобусима, тих 1300 колико их је било.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На цивиле мисли ови који су.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, и они су, било је општи како би ја то рекао контролисани хаос. Али је чињеница ово што ме је питао да су били људи на неки начин жељни освете према Туђману, према Хрватској и они су то јавно говорили и у току предаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, на који начин су се предавали Митнички батаљон тај, на који начин се он предавао, да ли су они били посебно или заједно са цивилима излазили на који начин?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Значи ја не руководим, предајом руководи пуковник Павковић и Шљиванчанин. Прво је ишла јединица регуларне, то што ту приказали да је регуларна као хрватска војска тих 113 о којима сам ја говорио, а онда после је ишло колона што цивила што мушкараца, ко би знао све што је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је међу тим цивилима било и наоружаних војника који су ишли да се предају, наоружане паравојске која је ишла да се преда?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да. Појавило се пар људи који су били у колони са пушкама и носили су као да предају. Нису имали муницију.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је на томе.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Мислим мимо онога што су они пријавили, појавио се и део људи у колонама које смо ми посебно обраћали пажњу да не би отворили ватру изненадно, али опет кажем то сам ја са стране видио, нисам руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, али сте видели то.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Видео сам то, то је истина, али су они се предавали и одмах су давали оружје.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је на том месту на Митници вршена тријажа нека?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је вршена тријажа међу тим цивилима и тако даље или је само извршена предаја? Тријажа међу цивилним становништвом да ли је вршена, да су мушкарци одвајани?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: То треба да патате Шљиванчанина, органа безбедности Оперативне групе.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, на Митници мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Ви имате сазнања те врсте ту на Митници?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не, не морамо да разграничимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршено неко раздвајање?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна где су цивили даље транспортовани са Митнице?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не знам, одлука, чуо сам да је отишло за Митровицу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да су отишли, а да ли знате којим путем су они транспортовани?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте пролазили када преко Овчаре?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него иначе.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Иначе. Да ли сте били када на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да знате где је то пољопривредно добро.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не, не, ја нисам ишао из своје зоне, не знам куд су аутобуси отишли. Значи моја зона вуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо Вас то господине Ступар, него само Вас пита Вујовић да ли сте Ви ишли кроз то пољопривредно добро или поред тог пољопривредног добра Овчара, које се зове Овчара, Ви лично да ли сте ишли туда тим путем?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Па 50 пута сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је био неки други пут да се иде да превезу цивили или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна куда су отишли и онда не можете га тако питати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, да ли имају још неки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где? Одакле, докле, пут је од тачке А до тачке Б.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Уреду, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па га тако у том смислу питајте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду. Тад кад се евакуација врши становништва да ли су људи у аутобусе утоварани, да ли су ишли својим возилима, да ли су ишли пешке, на који начин су они евакуисани са Митнице?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Са свог командног места сам видио да су били велика група аутобуса, довежени ту после предаје тамо, у дубини па на правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После предаје ове групе од 113?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, да, дошли су аутобуси.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја ћу само подсетит сведока пошто имају аудио и видео записи, само да се говори о 2000 цивила, да су ишли са путничким возилима својим, да им је одобрено, па како сведок то коментарише само да ли је то тако било или не?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Коментаришем на начин да је то радио неко други не ја.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли су војници ЈОД-2 били једнообразни, односно да ли су били сви у униформама и да ли су увек били избријани или да ли је било и случајева да неко носи и делове цивилне одеће, да су неки чак и носили браду и тако даље?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: О којем одреду питате, ЈОД-2?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: ЈОД-2, ЈОД-3, пардон Ваш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈОД-3, схватили смо да је лапсус. Ето дакле по некој Вашој процени колико су припадници.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Управо због могућности снајперског дејства, подметања мина, истог говора, истих људи, највећи проблем господине судија је био да се на неки начин разликујемо припадници један одред од другог одреда, од усташких снага и онда смо ми примењивали меру обележавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тракама?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Са тракама, а и то није било довољно па смо настојали да припадници Јуришних одреда буду исто обучени и то нам је тешко полазило за руком. Ја сам командовао оредом који је по оцени Оперативне групе био најједнообразније обучен на Вуковарском ратишту, управо захваљујући томе што су то ипак припадници '93. пука.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду схватам то, него.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да поновим значи, Јуришни одред 3 је углавном био једнообразно обучен.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мислио сам да ли су носили, да ли је било случај да је неко имао неке цивилне делове одеће на себи, да ли је било таквих случајева?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не, у Јуришном одреду 3, не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли је било случајева да је неко носио браду, да је носио браду.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да је носио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Браду и бркове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду, да су необријани, дуге косе, браде и тако?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, било је, да, имали смо проблема око војничког поретка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, само један мали коментар, можда се нормално сведок не сећа, да је ипак било и војника који су имали цивилних делова, па ето то је пример значи аудио видео запис, фајл 2, наслов «један».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта смо са тим добили?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, само коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу немојте да губимо времена на небитности.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничите се на битне ствари.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду. Да ли сведок зна ко је био командант ЈОД-5?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: ЈОД-5?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја мислим Миладиновић генерал, у то време је био потпуковник.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Уреду, то је то.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко нешто да пита сведока? Вујановић.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан. Да ли му значи нешта име Душан Јакшић?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Душан Јакшић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Има ли надимак неки или тако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо да има.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја се извињавам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, сећате се, не сећате.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Мислим можда кад би човека видео али толико људи, толико.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Резервни капетан иначе?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Где је био?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Из Вуковара је, Вуковарчанин.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад сте говорили о тим цивилним властима да су постојале цивилне власти, је ли можете било кога рећи име и презиме из структуре цивилних власти?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Господине командант Јуришног одреда нема овлашћења.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине генерале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него само ако се сећате. Ако се сећате господине Ступар, неког имена или неке функције, градоначелник, председник Скупштине, не знам ни ја сад, разумете.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Управо сам хтео да Вам објасним ту ситуацију, веома је важно, видим да сте комплетно ушли у проблем, ја сам на Вуковарско ратиште дошао после 42 дана опкољен на Диљ Гори. Био сам 5 дана слободан па сам дошао на Вуковарско ратиште, где се већ операција одвијала и имао сам страشان проблем да у кратком времену организујем јуришни одред састављен из неколико јединица и да упознам зону и извођење борбених дејстава, тако да ја мајор Ступар у то време, сам имао страшних проблема да одржим дисциплину у Јуришном одреду, да спречим убиства из

заседе, да спречим изненађење, тако да сам често пута мало био на реферисању код команданта Оперативне групе, а некакав контакт са цивилним властима, поготово у Вуковару никад нисам остварио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па добро, одакле Вам онда то да су постојале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има сазнања, али не зна никог лично, нити је контактирао.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Та сазнања имам, добро памтим да сам дошао једном јер ми је требало некакав проблем да решим и да није био командант ту на командном месту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам чуо молим Вас, молим само гласније, нисам чуо.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Значи добро се сећам, можда не знам дан, датум да сам дошао на командно место и да су ми рекли да командант пуковник Мркшић није ту, да је на састанку у Вуковару. Ја сам решио са другим органима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са другим органима?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Нисам решао са пуковником.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А са ким је на састанку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па са цивилним, рекао је то сведок, са цивилним органима у касарни је ли тако рекосте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, рекао је мало пре на састанку, а није рекао са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је прије пола сата, господине Вујановићу, него нисте пратили. Рекао је прије пола сата да је био на састанку у касарни са неким цивилним органима власти.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И потом и закључујете да је цивилна власт живела у то доба у Вуковару, је ли по том закључујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок је одговорио, управо то.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Зашто ја закључујем, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас. Хвала.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је по Вашем сазнању постојала Територијална одбрана Вуковара?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био командант Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Не знам, знам да је била у саставу Јуришног одреда 1 и 2.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био заменик команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна имена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна да је Територијална одбрана имала свој штаб?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где је имала?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: У Вуковару.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нормално у Вуковару, неће бити у Петровцима, него где је била у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешта ближе, нешта ближе господине Ступар у том смислу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине генерале, ја Вас не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Вујановићу.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја покушавам да будем коректан и да не изговорим нешто што је на основу чула, казала, стварно покушавам. Оно што кажем за то одговарам и знам да је то тако, мислим неоспорно је постојање штаба ТО Вуковар, неоспорно је постојање територијалаца у склопу Јуришног одреда 1 и Јуришног одреда 2 и командно место да ли је било у касарни или негде другде, то пуковник Тешић, односно овај генерал из Жандармерије он то најбоље зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли, ми питамо Вас да ли Ви знате?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо Тешића.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Али неоспорно је да знам да је постао на реферисању је било кад реферише командант Јуришног одреда да сам чуо, био сам на реферисању.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине генерале ја Вас не питам шта би било, шта је требало да буде у Вуковару по правилима службе и неких тамо закона, ја Вас питам само шта знате. Ви сад говорите постојала је Територијална одбрана и оно из топа одговарате постојао је и штаб.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ја Вас не питам, то је тако требало бити можда по Вашем правилу неком војничком, али у животу стварном то Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок каже да јесте, у стварном животу је постојало, он је то чуо на командном месту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На командном месту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, можете ли рећи од кога сте то чули?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Значи да рашчистимо, ја нисам био у штабу ТО, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је од Тешића, чуо је од овог.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Значи ја сигурно нисам био у штабу ТО, али на реферисању сам чуо да постоји штаб ТО Вуковара, да постоји делови Територијалне одбране штаба Вуковара у склопу састава Јуришног одреда 1 и 2, то сам чуо од команданата Јуришног одреда 1 и Јуришног одреда 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Ето то је то и питајте њих.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Нису били у мојој зони одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И човек каже, господине Вујановићу, питајте њих, тј.те команданте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко?

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам кажете господине Ступар?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Немам.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Из Кикинде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кикинде.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: И да Вам кажем, доста је било шетње, те у једну судницу, те другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде унутар зграде?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Да, у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доле.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја сам био данас испред Палате правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То је био проблем, требали смо ми да судимо у Палати правде, али је ова судница ипак испала слободна, тако да у том смислу Вам се извињавамо, али смо послали прошле седмице смо послали телеграме у овом смислу да ће суђење бити пре подне и да ће бити овде у овој згради.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Ја сам оставио тамо и мобилне телефоне, ја нисам у Панчеву, углавном сам на селу, па ја био молио ако буде неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки контакт телефон?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Оставио сам све, у Панчеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставили сте нашој Служби? Добро, јер очекујем од Вас да проверите своју архиву, да евентуално потражите Вашу личну радну бележницу из тог периода, знате шта нас занима, који дани нас занимају, то је ово дакле од предаје Митничког батаљона па до 22. кад сте се вратили са јединицом у Београд, то нас занима и занима нас да у тим својим белешкама ма ког типа и облика оне биле, потражите кад је био тај састанак код команданта кад сте Ви сазнали о предаји људи из Вуковарске болнице ТО? Знате.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверите те Ваше белешке па контактираћемо у сваком случају и вероватно позвати да нам у том смислу кажете, поново позвати у септембру месецу. Знате у септембру месецу половином септембра, да нам кажете имама или немам.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам како бисмо могли друкчије то да разрешимо. Па знам или.

Добро, видећемо. Можда оставимо. Не, не, не можемо ми сведоке спречити да контактирају са другима тако је, али очекујемо сведока ово. Добро.

Сведоку се ДОСУЂУЈУ трошкови због доласка из Кикинде до Београда и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашим подацима 1.260,00 динара тамо и назад. То је цена карте у јавном превозу.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неких других трошкова?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Немам више.

Сведоку се ДОСУЂУЈУ трошкови доласка у износу од 1.260,00 динара привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево ја питам да ли има друге трошкове. Не, не, уреду је то сасвим. Уреду је, колико сте платили такси?

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Немам појма, дао сам човеку 500,00 динара, он мени врати нешто 200,00, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то такси? 1.560,00 динара.

1.560,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Ступар можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД СТУПАР: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Позовите сведока Петровић Натка.

Сведок НАТКО ПЕТРОВИЋ

Добар дан господине Петровићу.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име је?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Петровић Натко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Борислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 06. фебруар 1950. село Велика Лукања, Пирот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Пирот. Шта сте по занимању?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Тренутно пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионисани официр Војске Србије, је ли тако?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину пуковника.

СВЕДОК ПЕТРОВИЋ НАТКО, са подацима као са записника од 17.02.1999. године, из списка предмета Војног суда пословни број Ки.578/98, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петровићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни ста казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. Ако бисте одговором на неко наше питање повредили обавезу чувања војне тајне, онда нам скрените пажњу на то, знате. Ја Вас молим да прочитате гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас се налази.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Петровићу Ви сте салушани према ево нашим подацима, пред истражним судијом Војног суда, то је магистар Радомир Гојовић, био пуковник тада, иста ова зграда, а датум је 17. фебруар '99. године, везано за Ваше ангажовање на подручју Вуковара у јесен 1991. године, па Вас питам да ли се сећате тога?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли при том исказу, свом казивању остајете?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Остајем при исказу који сам онда дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у међувремену још негде од некога саслушавани?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Сад да ли је то била '95. или '96.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је претходно, значи пре тога?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да. Позват сам био од судије, мислим да је то Први општински био, нешто слично је било као код Гојовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Питан сам онда, дао сам исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто о овим догађајима?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто о овим догађајима везано за Вуковарско ратиште?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не, него конкретно за једног добровољца који је био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Е добро, реците нам укратко, кад сте, у којој сте јединици, у ком чину, на којој командној дужности? Кад сте отишли на терен Вукоара ако сте отишли тамо, а схватио сам да јесте и само укратко какво је ангажовање било Ваше јединице било?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ево конкретно ја сам био референт за морал, информисање и психолошко пропагандна дејства у команди Гардијске моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Са бригадом сам отишао првог дана, задатак који сам имао и који ми је мој претпостављени помоћник команданта Гардијске моторизоване бригаде за морал давао, а то је конкретно да обилазим јединице Гардијске моторизоване бригаде на бојишту, прикупљам податке о сању морала, реферишем, касније сам добијао задатке да водим телевизијске и новинарске екипе које су обилазиле Вуковар. Следећи задатак је био да формирам капелу за погинуле припаднике Гардијске моторизоване бригаде, односно у зони одговорности бригаде и последњи задатак који сам добио директно од команданта Гардијске моторизоване бригаде, то је да 20. новембра одведем групу жена и деце са Овчаре и предам хрватској страни код Нуштра. Ја тај задатак сам делимично извршио јер Хрвати их нису прихватили, људство је превезено и предато је Црвеном крсту из Новог Сада у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мислим да је то био 18. новембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то био 18. новембар.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 18. новембар 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а ове жене и деца рекосте?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Жене и деца су 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. новембар.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 20. новембра у 14 аутобуса, 4 су била из Гардијске бригаде, а 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Били су на Овчари. Ја сам добио задатак 19. увече од пуковника, тада пуковника Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су 19. увече? Да ли знате где су тада?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја Вам говорим оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 19. увече ме пуковник Мркшић позвао и кратко ми наредио да ујутру узмем возило да узмем да прихватим тих 14 аутобуса са женама и децом, да их доведем до зицина код Нуштра, пратиће ме представник Европске заједнице, господине Клаус и пратио ме господин Мас из Европске заједнице, да их тамо предам пошто су они изразили жељу да иду за Хрватску, ја сам 20. ујутру дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које време кад кажете ујутру?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Негде око, кад је свануло, око 6, после 6. Чекала ме колона аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: На Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Где су били они хангари. За испомоћ ми је додељен капетан саобраћајац Јанковић Дејан, са возилом. Он је ишао на зачељу колоне са господином Масом који је имао своје возило, а ја сам ишао на челу колоне, иза мене је био господин Клаус са својим возилом, кренули смо са Овчаре, ја сам ту дошао, колона је била формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам да ли их неко обезбеђује на Овчари, те људе, те аутобусе, има ли неке војне јединице? Има ли неких припадника Гардијске бригаде?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да вам кажем, ја кад сам дошао на Овчару колона је била формирана, мени је додељено једно одељење Војне полиције, Прве армије, које је требало да обезбеђује мене и колону и било је распоређено у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колони?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: На Овчари, поред хангара је било полицајаца војних и још других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било кога од старешина?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Од старешина ја никога тамо нисам могао ни да видим јер сам дошао Јанковић капетан ме сачекао, рапортирао да је колона формирана да кренемо одмах и ми смо кренули са Овчаре. Дошли смо до Вуковара и из Вуковара смо ишли за село, сетићу се, одатле смо ја и Клаус отишли до Маринаца, село Маринци, ту је била једна јединица из мислим да је из оклопне бригаде из Прве армије, контактирали су Клаус и његов колега који је био на хрватској страни, телефоном, односно радио везом пошто су они имали везу, требали смо их предати. У међувремену смо били тучени минобацачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та колона је тучена минобацачима?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мислим где смо били у оном реону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да, са хрватске стране, онда је Клаус пошто ми је после објаснио, звао Туса, договорено је да се прекине са дејствима, да би ми предали жене и децу. Разговарали су, ја нисам могао да верујем да ће се то десити, поново смо тучени били минобацачима, пошто ја нисам имао везу са генералом Мркшићем, односно пуковником Мркшићем тада, била је веза директна оног команданта који је био у том селу са јединицом, у Миочићима, а да Вам напоменем да смо оставили колону у Биочићима, значи пре кад смо ишли од Вуковара прво су Биочићи, па онда Миочићи, јер сам се сетио тог села, јер су ми рекли да у Миочићима. Миочићи је српско село и да не уводимо колону јер чисто из безбедности људи које возимо. У разговору са покојним генералом Панићем који је био командант Прве армије, Клаус је објаснио да не можемо да извршимо примопредају, онда сам разговарао са Панићем, Панић ми је наредио да вратим колону назад, да доведем колону у

Шид, ту ће ме сачекати представници Црвеног крста из Новог Сада и да ту предам људство. Ми смо то урадили, у Шиду није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сад идете поново за Вуковар, па у Шид или?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Враћамо се назад у Вуковар па онда у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не идете више на Овчару?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И остајете у Шиду, потом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Из Шида пошто није било места, рекли су нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровица?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да дођемо у Митровицу, ту су их преузели, од представника Генералштаба био је онда пуковник Гверо, ја сам рапортирао да сам довезао људе, сместили су их у Спортској сали, ја се вратим назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте се вратили назад у Вуковар?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: У Негославце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославце, у које доба?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па то је било негде нешто 10-так минута после поноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву ситуацију затичете на командном месту?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам рапортирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Мркшић будан?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Мркшић будан?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Будан је био, питао ме зашто му се нисам јавио, рекао сам да нисам, покушао сам да успоставим везу да сам добио наређење од генерала Панића, наређење извршио пошто је генерал Панић био командант Прве армије, а бригада је била у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумем.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И да сам успут када сам ишао од Негославаца према Шиду, наишао на пуковника Павковића који је био са колоном рањених које су, колона се кретала према Шиду, значи извлачио је те рањене из Вуковара, па сам рекао пуковнику Павковићу да пренесе пуковнику Мркшићу да ја возим жене и децу по наређењу генерала Панића за Шид. Онда је он тражио да идем са возилима, то је било 14 аутобуса за Вуковар, да још једну туру рањеника извучем, из Вуковара возимо за Шид, ја сам рекао да немамо горива јер су возила била без горива, рекао ми је идите танкирајте и одспавајте, други ће то преузети. То је било 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 20. увече, односно?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да, цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично цео дан сте ангажовани око тога, да ли је то на командном месту Шљиванчанина?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: На командном месту кад сам ја дошао био је и Мркшић. Њега нисам видео Шљиванчанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Шљиванчанина нисте видели?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче о неким другим активностима те Овчаре и тих хангара тамо тога дана одакле сте Ви те жене, те људе одвезли?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Што сам видео и што сам чуо, рекао сам вам. Ја кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта о евакуацији из Вуковарске болнице?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Евакуацију из Вуковарске болнице су вршили други, јер ја тај задатак нисам имао. Ја сам 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је она вршена? Да ли имате сазнања кад је она вршена?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 18. када је извршена примопредаја дела снага ЗНГ-е на Бугарском гробљу, увече су ми наредили да припремим говор за пуковника Мркшића, пошто 19. је било негде око стотинак новинара са свих страна и да тог дана вратим те новинаре да обиђу Вуковар. Друга група која је добила задатак они су вршили евакуацију из болнице, пошто ја нисам био члан колегијума команданта, нисам ни присуствовао, мени је мој претпостављени Марић Марко то наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је чину он тада био?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Марић Марко је био пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И ја сам одрадио свој део посла, припремио сам говор, предао му, и прихватио сам новинаре, пошто кажем Вам било је око стотинак новинара, то је била велика колона са возилима, био сам тог дана доле, група која је вршила извлачење рањеника из болнице, она је радила свој посао, а ко је био тачно надлежан не знам. Једино Вам кажем да сам, кад сам возио жене и децу према Шиду сустиго пуковника Павковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ишао у истом правцу или сте се срели?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не, сустиго сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сустиго, дакле у истом правцу идете, добро?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Према Шиду, пошто су они одмарали и делили су храну и чај овим рањеницима, ту су застали били, ја сам искористио прилику да ме пропусте, да могу да прођем са колоном и то сам му пренео. О ономе колико сам знао да је Павковић био тај главни организатор који је вршио извлачење рањеника и довожење до Шида и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти рањеници?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не знам, из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Из болнице, из болнице, из оне вуковарске болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему су, у аутобусима, у?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионима, у санитетима, у?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам имао аутобусе, они су имали и, то је била комбинована колона, и аутобуси и камиони и санитар, оно што се могло у то време ангажовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, које је то доба дана, по Вашем најбољем сећању кад сустижете колону Павковића са рањеницима?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Сад ћу Вам рећи. У 12 смо први пут бомбардовани, односно гађани из минобацача, негде око пола три поподне, коначно је донешена одлука да идемо за Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете за Шид?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па ту је негде, да Вам кажем, негде око 17, док смо ми дошли, вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па од Вуковара, јер морали смо прво да дођемо до возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 17 сати?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Око 17., ту је негде било, између 16 и 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дан?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Дан, дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан је?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Дан, још је дан био, јер смо у Шид дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта друго знате о евакуацији људи из вуковарске болнице?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за Овчару као кривично-правни догађај?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То сам тек чуо касније из јавних медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То је било ко зна кад. После не знам, пар година, оно кад се појавило први пут у медијима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш непосредно претпостављени старешина?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Марић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био, помоћник команданта за?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Он је био помоћник команданта за морал, информисање и психолошко-пропагандне вести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања о томе да је Ваш непосредни претпостављени старешина имао неких задатака везано за евакуацију људи из вуковарске болнице, тај дан, да ли имате неких сазнања те врсте?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не знам, он је мени наредио, ја сам радио свој део посла, тако да, тај дан шта је он се радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Знам само да се појавио када је био скуп новинара, када је пуковник Мркшић одржао говор у Вуковару у оном хотелу, тад је био, а дотле, где је тачно био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Те вечери кад, Ви рекосте то је 19., увече, кад сте добили тај задатак да сутрадан ујутру идете да те људе одвезете, да ли знате, да ли имате представу где се они тренутно налазе, Ви знате да треба ујутру да одете на Овчару и да их са Овчаре одвезете, да ли знате тада где се налазе, где су, кад сте Ви примили задатак?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам позват хитно да се јавим пуковнику Мркшићу, дошо сам, колегијум је већ завршио свој део састанка, он је мени само у пар реченица рекао, имате 14 возила, аутобуса, код хангара, знате где, реко знам хангари где су, ујутру капетан Јанковић Вам је на испомоћ, преузимате колону, возите за Нуштар код зидина, предајте хрватској страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јасно, јасно и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они то тада, кад Вам то командант каже, где су они?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ништа ми друго није рекао, само ми је рекао да их преузмем на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте да сте између осталог обилазили јединице и извештавали, реферисали о стању морала у јединицама, јел тако?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да. То ми је био основни задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је био основни задатак. Које јединице сте обилазили?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Обилазио сам јединице које су припадале Гардијској моторизованој бригади, и јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то јединице?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То су били у то време формирани јуришни одреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико их је било?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Било је три јуришна одреда из Гардијске бригаде и четврти Јуришни одред који је придодат касније из Панчева, мислим да су то били, да је то била јединица, знам да је њоме командовао мајор Ступар, по ономе чиме су били, односно у шта су били обучени доста, гро их је био у полицијској униформи, са оним опасачима, обилазио сам, следећа јединица која је придодата, то је била двадесета бригада, мислим да је из Краљева или Шапца, не знам тачно одакле, она је била придодата нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пожаревац?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И Пожаревац, не знам тачно, кажем Вам. И ове јединице које су нормално за подршку, које су биле иза, одавде кад се крене на самом улазу у Негославце, то су артиљеријске јединице су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо каквих добровољачких јединица?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Од добровољачких јединица то је била Лева суподерица која је била у саставу првој јуришног одреда, и мој задатак је био да одем до помоћника команданата за морал у тим одредима и то команданата одреда, да се информишем о стању, ако треба шта да конкретно и са појединим ситнијим јединицама поразговарам, јер је било случајева где се требало, зато што је било и оних добровољаца који су били у саставима тих

јединица, па су тражили да једноставно оду са бојишта, да видим њихове разлоге, ако можемо се договорити да сачекају замену, јер је било и таквих замена не дође, обећа се за сутра, сутрадан се замена не појави, они хоће да напусте свој реон, и онда смо морали да их ето мало, да поразговарамо, убедимо док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је предмет Вашег интересовања била и та добровољачка јединица, та Лева суподерица?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом смислу, Вашем професионалном?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли је било још неких других јединица тог типа, да нису активне јединице?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Све добровољце, Лева суподерица је имала своју организацију, значи команданта свог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог команданта?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Чујете, ми тамо ретко ко је кога звао по имену, свако је имао неки надимак, ја сам, ја знам да је командант једно време био Камени, тако су га звали, а како му је право име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га лично знате, тог Каменог?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Срео сам га два, три пута код Тешић Боривоја, команданта првог јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Иначе сад је командант кжандармерије, Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На реферисању или на договору код њега, шта је био не знам, мени је било битно кад дођем код Тешића да ми реферише какво је стање код њега, има ли проблема са добровољцима, нема, ако има каквих проблема ја то пренесем, знам да смо једном код Тешића, са једном групом добровољаца обавили разговор ја и пуковник Марић, јер су хтели да пре времена оду са бојишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица била?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица била?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То је у саставу његовог одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су били?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па били су са свих страна одавде из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Србије су?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Зато што, када су добровољци долазили посебан орган који се бави тим пословима, то је орган за мобилизацију и попуну, он је вршио распоред тих добровољаца по јединицама, зависно од потреба, значи ако треба да се одређено људство замени, ако се оцени да су се истрошили, мислим оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да разумем?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Физички и психички, да се замене, онда су ти људи придавати тој јединици, команданту те јединице. Тако да осим кажем суподерице, ови остали су ишли по јединицама где има потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се Гардијска бригада повукла са реона Вуковара, вратила за Београд?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам 22., дошао, пошто ми је наређено да дођем са референтом, јер нас је у органу три референата било, са референтом за правне послове и са начелником војничког клуба, да дођем за Београд и да припремим оно што треба за повратак, они су два, три дана иза, тако да ја нисам дошо да бригадом, него сам раније дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су дакле, два, три дана после Вас?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: После мене дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вас, а шта је са тим добровољцима, да ли они сад напуштају, да ли им престаје служба, да ли се отпуштају да иду кућама. Бригада се враћа, њихова јединица у којој су инкорпорирани и тако даље, враћа се за Београд, претпостављам да и они, шта, иду кућама или и они се враћају за?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, бригада се вратила онаква каква је кренула, бригада је мобилисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ти добровољци отпуштају сад из бригаде још тамо у Вуковару, идите кући?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То су радили посебни органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте. Не, не, само Вас питам, да ли Ви имате сазнања те врсте, да ли то знате?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, дословно, не знам тачно шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево престале су и борбе?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јесте. Они који су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више потребе за тим људима?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Они који су се вратили са бригадом, они су отишли кући, нормално, они који су се вратили раздужили се са опремом, односно наоружањем, пошто су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ако имате сазнања те врсте, па би једно питање у склопу тога било, а где су то раздуживали опрему и оружје, да ли тамо у Вуковару или овамо негде у Београду?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: У Вуковару су раздуживали опрему сви добровољци који су били у саставу бригаде, добровољци, они који су били мобилисани, они су се вратили и у касарну су то одрадили, а ови су остали тамо. Тако да је бригада као бригада, ратног састава, кажем Вам да је мобилисана пре него је кренула уопште на задатак, имала је свој резервни састав, резервни састав се вратио и опрему је вратио у касарну, а они који су били долазили као добровољци, они су на лицу места тамо, што камионима, што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било локалних бораца?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било локалних бораца, људи из Вуковара који су?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Било је локалних бораца, било је конкретно, мислим да је један, како су га они звали, одред или, мислим јачине вода из самог села где сам боравио, из Негославаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Негославаца?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да, било је негославчана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Било је из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било организовано, јесу ли они били добровољци неки унутар јединица бригаде или су имали неку своју јединицу, Ви рекосте вода, јачине вода?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мислим те јачине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јачине, па сад?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Сви су обједињени под командом Гардијске бригаде. За време боравка бригаде, то је било наређење и није могао нико да ишта ради и да се ангажује ван Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то, та јединица из Негославаца јачине вода, шта је то?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То су били људи који су се добровољно јавили наоружани су, и добијали су одређене задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је њима командовао?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не знам, стварно Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име Јовица Кресовић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јовица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кресовић или Кресојевић, мислим Кресовић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мирољуб Вујовић мислим да је он био у Вуковару, једном сам га видео само, када је један добровољац звали су га Пирке, погинуо. Он је ако се не варам из Пирота, тај покојни, не знам му име, надимак му је био Пирке, ја сам био онда доле, и питали су колико би могло и може ли да се организује превозење покојника до Пирота сахрана, ја сам рекао нема проблема, они који иду треба да раздуже наоружање, ако хоће да се поново врате у јединицу хоће ако не морају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад у ком контексту ту, какве то има везе сада Вујовић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: А Пирке је био у саставу Лево суподерице, добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И мислим да је то било у, негде близу винарије или у винарији, тад смо се видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве везе има тај Вујовић са Левом суподерицом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па кажем Вам он је из састава Лево суподерице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, он је из састава Лево суподерице?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да, а шта је радио конкретно тамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је човек изгледао?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Питате ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То је било пре 17 година, отприлике моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 172, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађи, старији у то време?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Онда је био млад, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Сад како изгледа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Станко Вујановић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Станко Вујановић, њега сам једном срео у касарни у Вуковару, то је време када смо сачекали са пуковником Павковићем колону Лекари без граница, јер су онда они дошли у касарну, и он је ту био са Павковићем је био на тим разговорима, ето само сам га успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био, ко је он био?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Шта је био конкретно, коју дужност је имао не знам, углавном знам да је Павковић са њим и са још једним мајором, висок један, крупни онако, мајор, који је био испред територијалне одбране Вуковара, тако се претставио ишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор који се претставио да је из територијалне одбране Вуковара?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли постојала територијална одбрана Вуковара?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па била је пре него смо дошли, територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли постоји и за ово време док сте Ви тамо?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји тако што?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај мајор, како се зове човек?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Кажем Вам не сећам се уопште, јер ја сам успут, пошто сам са Павковићем, сачекао, моје је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава у односу на?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То је било негде средином десетог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, средином десетог месеца?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Кад је била екипа Лекари без граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Станко Вујановић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не могу се сетити, јер кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак, млад, стар?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па мислим да је јачи него ја, по физичкој грађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то интересно тако са Станком Вујановићем, да га Ви запамтите да је то Станко Вујановић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па ето то је интересно што ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете ни моје име запамтити, били сте данас овде, ја сам тамо у потпису оног позива и заборавили сте моје име. Разумете, шта је то интересно, да ли се ишта интересно десило са Станком Вујановићем тај дан, и са Павковићем да сте запамтили да је то Станко Вујановић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, интересно је то што нико ме није питао, да ли може да напусти ратиште да би сахранио свог друга ратног, то је први случај, и други случај са Станком је тај када сам водио новинаре, а новинар је био Ђогунов, из руских, не могу се сад сетит како се тачно назив зове, Гризунов, Гризунов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Зато што га је Станко, он је тражио да иде на предњу линију, и Станко каже, ево ја ћу га водити и водио га, ето како сам га запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Станка тог сретали и касније?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли на неке прославе годишњице ослобођења Вуковара?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Нисам ни једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду сведочење овог начелника штаба Панића, он је тад био потпуковник Милорад Панић, имајући у виду онај снимак који смо гледали са болнице, кад Шљиванчанин говори, па смо тамо видели неке личности, а имајући у виду и ово данас што говори сведок, мене интересује Небојша Павковић под чијом је командом био у Вуковару, и колико је био, шта је био и шта је он тамо радио. Јер тамо је командант Мркшић, јел он био под његовом командом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Небојша Павковић је био испред генералштаба послат у Вуковар, као координатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Координатор?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел му командант Мркшић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не, командант је командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он командант Мркшићу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли он шеф Мркшићу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он командант Мркшићу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, он је ту виши, све се зна друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Координатор?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ако дозвољава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Координатор, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта каже, нисам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је координатор.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Координатор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, па није истрага, па како истрага, страшно је важно ово око болнице, евакуација, како није, да ли сте чули, господин Јеврић није био ту, рекао је Панић, да подсетим колегу, не знам да ли је колегеница била, Панић је рекао ја сам каже сазнао у Хагу једну новост а то је да је за евакуацију болнице био задужен Небојша Павковић, а не Шљиванчанин који је тамо говорио, а о евакуацији болнице то је врло важно питање, не знам колеге браниоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зато ме то интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сазнање сведока у том смислу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али битно је то ко је командовао, тамо се каже формирана је та јужна оперативна група, оперативна група Југ и ту је командант био Мркшић и зна се тамо где је новосадски корпус, и зна се ко је придодат и зна се где су јуришни одреди и кад су формиран, па, а шта је Павковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули смо, координатор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Координатор, како може у војци координатор, у војсци нема координатора и саветника?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, он је испред Генералштаба послат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, колегенице микрофон, не чујем Вас.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Иако ми се, мислим лично ми се уопште, како да кажем, немам никаквог интереса, али просто се намеће као питање да прво ова питања нису предмет, нису ничим везана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам их дозволио, ја сам их дозволио, и онда?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: За предмет ове оптужбе, а поготову начин на који колега, пуномоћник оштећених поставља питање, где заправо нема питање, него је то коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ценим да нема проблема ни са начином постављања.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Између осталог коментар и на то да браниоци не знају шта је ко изјављивао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, то је тачно јер није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватио да је то било у неком увредљивом тону, него заиста колега Јеврић није ту био данима да сам ју ја јутрос пожелио добродошлицу па је то било у том контексту, добро. Ако сам ја дозволио, а дозволио сам ова питања, не налазим ни да има неких проблема ни са начином на који их колега поставља, очекујем од сведока да на њих одговори, сведок је одговорио координатор, е сад.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. А овај Марић, Марко Марић, помоћник, где је он сад, шта је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Марко Марић је пензионер још мислим да је од '96. ако се не варам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је Ваш шеф Марко Марић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А он је био онда пуковник, јел он унапређен у генерала?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је родом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Марко Марић је из Невесиња, не знам тачно које је село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Невесиња?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јесте из Невесиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Херцеговац. Да није то онај Марко Марић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мањи од мене, плав човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања? Претпостављам да нема пуно питања за сведока, па да завршимо са сведоком.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта сте радили сутрадан, ако се сећате после овог догађаја који сте описивали да сте ишли у Нуштар, вратили се и да је био Мркшић тамо? Шта сте сутрадан радили, који су Ваши задаци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Дан после?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја кажем Вам добио сам задатак код Марка, да припремим своје ствари, покретни војнички клуб и са заставником Љубишом Николићем који је био референт у покретном војничком клубу и правником Јанковић Сретком, се вратим за Београд.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добили сте задатак или сте отишли за Београд сутрадан?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Добио сам задатак да се припремим, да кренем за Београд и конкретни задаци шта треба урадити овде у Београду.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, сутрадан, јесте ли ишли до команде бригаде?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Команда бригаде је имала три, односно два командна места. Командно место је било.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте ишли у једно или у друго, ево сад да скратимо мало?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Конкретно из помоћног дела команде бригаде, ја у команду бригаде сам само ушао када ме је назвао пуковник Мркшић да ми издиктира задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тај дан, тај дан?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте сутрадан видели команданта Мркшића евентуално?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте. Реците ми молим Вас, радили сте кажете и тај пропагандни део, контакте са новинарима, да ли сте Ви пратили дневнике РТС, званичне у то време, извештаје са ратишта који су ишли, и ко је састављао те извештаје?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Извештаји оно, кад стигнем, погледам на телевизији, оно што је било на телевизији, било је извештаја од оних екипа које су биле код нас и од новинара и телевизијских екипа које сам ја водио а водили и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали тамо могућност у Негославцима да тих дана пратите сигнал Телевизије Београд, Телевизије Србије?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: РТС?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли сте то да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте пратили?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Кад стигнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте стигли?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми то извештавање новинара са ратишта, телевизије тих екипа које сте Ви доводили кажете и тако, да ли је постојала некаква цензура тих извештаја њихових, да ли су морали Вама да предају те извештаје или било како, како се то извештавало, да ли је постојала некаква контрола тога, Ви сте кажете иза моралног политичког?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Свака екипа или новинар, добијали су одобрење од команде Прве армије, од одељења за морал, са тим одобрењем су долазили код нас, јер није могао да се појави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, код кога долазе, да ли се јављају Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, да ли је било контроле тог материјала који су они направили у смислу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Онај материјал који су направили ја са «SKY News» сам био водио сам «SKY News» водио сам Први канал Француске, даље, ТВ Европу, и још пар и домаћи. Сав материјал који они ураде и оно што сниме то носе са собом, ја само сам био дужан да Марићу кажем водио сам их ту, ту, ту, снимили су то и то, обавили су разговор са конкретно на пример са нишанцијом или са одређеним људима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми смо видели некакве снимке, ево сад конкретно Вас питам. Ми смо видели некакве снимке ратних заробљеника, који су приказивани, да ли је то предаја на Митници, јесте. Како је дошло до тога и ко је одлучио да се они сниме како, ко руководи уопште целим тим поступком снимања и како се то?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја оне које сам водио, ни један од новинара односно телевизијских екипа нису имали могућност да обављају разговор са ратним заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ал да их сниме, ал да их сниме?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да, нити да их сниме, јер ја нисам водио, оно што су они тражили од мене, они су хтели да виде како дејствује наша артиљерија, како су расположени људи у првој линији, да то сниме. О томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршене су борбе, нема више дејства артиљерије, нема више првих линија, завршене су борбе?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада водили неке телевизијске екипе?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новинарске екипе у снимање разрушеног града, у снимању ратних заробљеника негде на неким локацијама и тако даље?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 19., пре подне је Саирус Венс обишао Вуковар, а ја сам био са групом од стотињак новинара, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су пратили то?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Они су имали свој задатак да обиђу Вуковар комплетно, да сниме Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И са њима сам ишо, шта су они све снимали ја нисам могао све ни да пратим, знате шта је сто новинара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Нина Брајовића?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Нино Брајовић новинар, да ли су «Новости» или «Експрес» не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте Ви чули за извештај на ТВ Београд, где је био то је ваљда, претпостављамо тих дана, где је приказан снимак убијене деце, и да је то једна новинарка снимила?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Нисам видео снимак, нити знам која је то новинарка снимила.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте видели тај снимак на телевизији?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јесте ли Ви имали неку своју свеску или било шта тако?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Имао сам радну бележницу као и сваки старешина што је био обавезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Вашом радном бележницом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Службена бележница се предаје оног момента кад идете из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се испуни, кад се попуни?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ако се испуни онда је морате предати, добити нову, пошто је евидентирана, заведена у списак бележница, а ако одлазите са дужности морате је обавезно предати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим Вас, снимак ратних заробљеника тамо негде у којем реону, ко је могао то да одобри и да ли сте Ви могли да водите новинаре и кажете снимај то и то, или је морао неко да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек то није радио. Питали смо га, он то није радио.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Део новинара и сниматеља.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је радио?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Је водио лично Шљиванчанин, мајор, у то време. Оно што је мени наредио, пуковник Марић, коју екипу да водим, ја сам водио, део кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо. Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, кад сте отишли на Овчару по те цивиле, јел било неких још заробљених мушкараца, заробљеника, јел било тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја се добро сећам, овако је, у кругу су ови хангари, један плато, на том платоу су били поређани у колони аутобуси, ја сам дошао са возилом, ту је био Клаус са својом екипом и био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати него само реците, јесте ли прошли поред аутобуса, да ли сте видели ко је у аутобусима?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: У аутобусима су жене и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарци?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И старци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старци?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Они који су се изјаснили да иду за Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Колега Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Сведок је спомињао демобилизацију добровољаца и предају оружја, како је рекао, па је рекао где се то радило, да ли је вођена нека евиденција о томе, да ли се записивало када се који добровољац раздужио, када је отишао са ратишта, које је оружје предао, када га је предао, и тако даље?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То се нормално ради, али ја податак о томе немам, зато што посебно ради орган за мобилизацију и попуњу. Они су дужни да било који добровољац дође, односно пошто су довожени организовано, а било је и појединаца који дођу сами, да га у посебна документа за то формирана уведу, значи све оне генералије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону се само окрените господине Петровићу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: И ако се ишта том човеку деси, буде рањен, погинуо, нормално имају обавезе и када је отишо и на крају да потпише и печат стави, време ангажовања у јединици, у књижици војној.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Само још једном, који орган је то требало да води и где би сада могле да се?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Орган за попуњу и мобилизацију, Дакић Милутин начелник тог органа у то време, пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је. Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А где би сада требало да се налазе те евиденције, у архиви претпостављам?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па чујте, у архиви сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим, неко од оптужених? Вујовић. Док дође господин Вујовић, да ли је овај пуковник Марић службовао у Книну по Вама, по Вашем сећању?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Пуковник Марић Марко је мени био шеф и у Книну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тај? Не, не, то је тај, неспорно.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Није у Панчеву био, био је у Книну, из Книна је био у Генералштабу из Генералштаба у Гардијској бригади и одатле у пензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је споменуо да је, на Овчари да су тамо били неки представници Међународног црвеног Крста, па је рекао Лаус или Клаус, нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Клаус?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Клаус.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Клаус и неки Мас?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мас, два с.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна можда њихова пуна имена и презимена?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, ја не знам њихова пуна имена, јер на плочици је само писало Клаус, које су носили на одећи и ономе другоме Мас, пуна имена, не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, а да ли су они били на Овчари тад када сведок стиже или су сњим пошли из неког другог правца. Тад кад он долази да ли их затиче на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они већ на Овчари или сте Ви прво дошли па дођу они?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја кад сам дошо, колона је формирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они тамо?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Они су тамо, чекају и крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Клаус и?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Они су ме пратили за сво време.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок има пред собом, веће питам, да ли сведок пред собом има онај папир о заштити сведока? Или могу да споменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам га да ли има официра тамо. Јел има онај папир. Ево погледајте ова имена, да ли Вам што говори име, псеудоним је «А», а то име да ли Вам што говори? Да ли познајете човека под тим именом?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ове.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок тамо када је дошао, значи на Овчару и кад су присутни представници Међународног црвеног крста, да ли су ту неки официри 80.моторизоване бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се нисам чуо. Значи не знате ништа око тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је само овај Јанковић или како би, и предао му рапорт да је све спремно и крај приче, и нико више, неки војни. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још ми није јасно, значи рекао је да је био у пратњи Саируса Венса, и да је био са новинарима?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не, нисам био у пратњи Саируса Венса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него новинара?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Саирус Венс је обилазио а ја сам припремио говор за Мркшића и пратио сам новинаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна да су одржани неки састанци у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да су?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да су одржани неки састанци у Вуковару цивилне структуре, војне структуре после ослобођења града?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок чуо за састанак у Велепромету?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За састанак у Велепромету?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не, не, кажем Вам ја, нисам члан колегијума нити сам могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овде имамо казивање, ја морам то предочити. На главном претресу 26.јануара 2005., страна транскрипта 15, ред 20 до 28, Александар Васиљевић каже да му је Срећко Борисављевић рекао да је Натко Петровић рекао да је Мркшић донео одлуку да се заробљеници предају. Да ли знате нешто у вези тога, то Александар Васиљевић говори?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Александар Васиљевић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли знате Александра Васиљевића?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па он је био онда начелник безбедности.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте га виђали тих дана у Негославцима у Вуковару?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не. Да ли сте пронашли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то страна?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страна 15, ред 20 до 28, значи не говори коме предаје само да се заробљеници предају, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, има, спомиње тог његовог контакта са неким Натком Петровићем, «тај Натко Петровић мислим да је био помоћник за политички рад, кад га је питао зашто се ови предају заробљеници, зашто улази

Аркан унутра, у тај Велепромѐт и у тај појас где се налазе, он је рекао да је ту одлуку о томе донео Мркшић, значи то је само кратко што ми је рекао», то је прича Александра Васиљевића овде нама, да му је то наводно причао тај неки Срећко Борисављевић. А јел знате ко је Срећко Борисављевић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Срећко Борисављевић је био један од референата у органу безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, е сад он као њему прича ово, да сте Ви причали, из тога би се дало закључити да сте Ви то причали Срећку Борисављевићу? Па само Ваш коментар, ето то.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Да Вам кажем, прво нисам био помоћник, са Борисављевићем сам мало контактирао, а оно што одлучи пуковник Мркшић о овим стварима ја нисам имао појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питамо, да ли сте имали сазнања те врсте?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Нисам имао појма, оно што је мени наређено то је да пренесем какво је стање у јединицама.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Један коментар само, Срећко Борисављевић то не говори на главном претресу и не каже да му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Срећко Борисављевић не говори, тако је, слажем се.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али, шта Срећко Борисављевић каже, Срећко Борисављевић каже овако, то је транскрипт од 16.12.2004., страна 5, ред 41, јесте ли пронашли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Говори значи Срећко Борисављевић, говори да је био против тога да се седница Владе Славоније-Барање и Западног Срема одржи у Велепромѐту, али да је онда дошао Натко Петровић и рекао Срећку Борисављевићу да је одобрено да се седница одржи у Велепромѐту. Па је питање да ли је истина то што говори Срећко Борисављевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна рекосте Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, значи страна 5, ред 41, односно то је већ страна 6, значи има тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, јесте. Питање седница Владе Славоније-Барање и Западни Срем која би требала тамо да се одржи или да се не одржи, он се противио томе и онда је дошао мајор Натко Петровић, из команде бригаде, био је помоћник начелника за морал у Гардијској бригади и он ми је рекао да је одобрено да та седница се ту одржи. Разговорао сам са пуковником Богданом Вујићем који се ту налази и тако даље?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја се тога не сећам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Тога се не сећам уопште, да Вам кажем, и такве ствари мени Мркшић није наређивао да преносим. Оно што ми је наредио то је то, што сам Вам рекао и још једно наређење које ми је издао, то је било 18., да изађем код, мислим да је то Ватрогасни дом, у близини Ватрогасног дома, да преко разгласа позовем припаднике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На предају?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: ХДЗ-а, на предају, да је тако договорено, да им се гарантују по конвенцији права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви то тим разгласом позивали?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па то је било негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који датум?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То је 18., било када сам их назвао, дат ми је и конкретан текст и господо припадници Збора народне гарде Хрватске, предајте се, гарантујемо Вам по Бечкој конвенцији сва права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је иначе било пропагандног деловања према противничкој страни на тај начин и претходно?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Било је у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да се монтира неки разглас на возилу и онда се ишло улицама и?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако позивало?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: То је нормална ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам разумео сад, да ли је сведок рекао да не зна ни за један састанак, хтео сам да питам да ли зна за састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, негира ево, негира овако нешто.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не за Велепромет, а за састанак неки у хотелу да ли је чуо, после ослобођења да ли је био?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: После ослобођења Вуковара ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22. је напустио?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: У Вуковар нисам био уопште до данас.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још питања?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, само мало. Извињавам се само, ја сам рекао који проблем имам око лап топа па зато. Сведок је у својој војној изјави рекао да се налазио на Вучедолу где се водили разговори о начину предаје хрватских оружаних снага. Да ли се сведок сећа тога? То је значи дао изјаву 17.02.'99.године. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мени је пуковник Марић наредио да дођем у команду да узмем њега и да га одвезем на Вучедол и био сам тамо, на Вучедолу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да ли је сведок био присутан приликом те саме предаје?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам био, приликом разговора сам био ван просторија, након, када је договорена предаја наређено ми је да са разгласом дођем на бугарско гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да позивате, добро.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јужна страна бугарског гробља да позовем све који иду из Вуковара да се формирају колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је питање сад?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био до краја тамо, значи те предаје?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам имао задатак да позовем људство да се раздвоје у те колоне, они који су наоружани у једној.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само питам да ли сте до краја тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте ли присуствовали лично непосредној предаји полагању оружја, ево то?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам био од места где се вршила предаја наоружања једно 500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нисте били, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок види колоне цивила, евакуацију ту, да ли је присутан кад је вршена евакуација са Митнице, евакуација цивила?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Евакуација?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Цивила?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па ја сам рекао да ја нисам био ангажован за евакуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него да ли сте видели тако што, нисте ангажовани, нисте први сведок који, дакле официр, који каже ја нисам имао задатака, ја нисам био ангажован, и што значи ако ја нисам ангажован неки се догађаји нису ни десили. Па јесу, неки су се догађаји десили, Ви као човек сте их регистровали, ми Вас саслушавамо као сведока, не као официра, него као сведока, као живо биће које је тамо својим очима нешто гледало и својим ушима нешто чуло. Разумете. Ако Ви нисте имали задатака да ли сте тако што видели, ево то Вас питамо?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, зашто нам то Вујовићу, уопште не знам чему ова питања?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не, ја питам да ли је видео евакуацију цивила, то питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: 20., сам Вам испричао да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, а шта добијамо тиме, видео не видео?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Следеће питање ако је видео евакуацију, да ли је видео где се евакуишу, којим путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па зато што иду преко Овчаре, па шта онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, сад ћу Вам проверити, ја тражим опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја опет кажем, ја бих замолио веће пошто је сад сведок споменуо Клауса и како се зове?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Мас.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда неспорно, су људи ови, ови што је предмет суђења били на Овчари.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па да завршим само, ја бих Вас замолио, ја бих Вас замолио само да завршим, значи да се сазна њихова имена и то сам пре подносио захтев и да се ти исти људи позову, да видимо када су они присутни на Овчари, да ли су присутни 19., или 20., из Међународног црвеног крста. О томе се, значи само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, и после четири године суђења евидентно спорно, да ли је то било 19., или 20?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па мени није спорно, то је било 19., ја сам био тамо, и не само да ја говорим, сви ми говоримо и сви вуковарчани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорите сви, ево да питамо Ланчужанина шта он каже?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е само он, али он само каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Милојевића и Драговића?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Али није чудо, он је, човек се био разболио и нормално да побркао, шта сад, није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате више питања?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Немојте молим Вас, нећемо сад око тога, доћићемо касније, ја ни не морам питат, већ то све се види из анализа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем Вас, молим вас мало колеге?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам већ кроз анализе све то извукао и види се да је 19., хтео сам Вам предложити књигу о Вуковару, како Хрвати пишу, нисте хтели ни то прихватити, где хрватски значи људи, борци говоре о 19., али добро, идемо даље, има тога још и хи, хи. Није на одмет прикупити још, већ има довољно елемената. Значи сад не знам, јел сведок видео евакуацију или није видео евакуацију цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је то битно господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вам опет сад сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли, кад ја кажем што је то битно, то подразумева да нисам дозволио сведоку да одговори на та питања, ја ценим да нису битна?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е то нисам знао да нисте дозволили. Значи није битно да се утврди, Ви сте утврдили да је 20., није битно да више полемишемо око тога. Да не испитујем, не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи могу да постављам питање да ли је 19?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није битно да ли је сведок видео тај дан кад се предао део снага са Митнице, да ли је сведок видео и евакуацију неких цивила?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Небитно. Тад кад је сведок, евакуација када се, пардон, када одводи да Овчаре цивиле, он је рекао значи да је од ујутру, он је фактички читав дан задржан са тим цивилима, да ли је то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само још нешто. Немам ништа више, само да погледам још. Да ли је сведок чуо да су неки цивили враћени са прелаза

административне границе Хрватске и Србије, неки цивили који су евакуисани, да ли је чуо за то? Да су неки цивили значи евакуисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево ово је враћено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да су неки цивили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су враћени цивили на прелазу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Хрватске и Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрватске и Србије?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. Не ово Нуштар, него Хрватске и Србије, да су неки цивили са аутобусима враћени, да их Хрвати нису хтели примит, да ли је чуо за тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је говорио о овоме да ови нису враћени. Али Вујовић вас пита да ли Ви знате нешто о неким цивилима који су из Србије транспортовани за Хрватску па су на, тада административној граници, сада и државној, да нису примљени па су враћени назад?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: О томе прича Павковић, молим Вас, имамо ВХС снимци, о томе прича Павковић да, одмах да Вам кажем, значи он то спомиње, ја то не знам, на видео снимку се значи видело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али што Вам је то битно?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ради се о 18., значи на 19?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вам је то битно господине Вујовићу?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па опет због 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Опет због 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо добити, како ћемо из сазнања тог типа одговорити на питање је ли Овчара била 19. или 20, како?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не разумем шта мислите, како ћемо добити из овог сазнања, из овог питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћемо из одговора на то питање, како ћемо сазнати да ли је Овчара као кривично-правни догађај да ли се десио 19., или 20?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево одмах ћу Вам рећи, из низа питања који су као такви, значи стотину питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ево из овог одговора?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је једно од стотину одговора које се склопи значи, након анализе извршене дође се до закључка да не може ни један други дан бити него 19., и тоје то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад Вас ја питам, онако најједноставније?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Реците?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно, што је битно да ли је 19., или 20., то је било, то је било и Ви сте тамо тај дан били, небитно да ли је 19., или 20., разумете?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево сад ћу Вам рећ одмах зашто је битно. Радоје Трифуновић на главном претресу од 07.05.2007.године, страна 31, каже да је

19., била евакуација болнице, каже да је 19., био састанак, каже да сам ја 20., постављен да, да је он куцао наредбу да сам ја 20., сутрадан од стране Мркшића предложен и наредбу он добио да откуца, Ви мене после померате Овчару на 20., а и то није истина што он говори, и то није истина што он говори, а таман и да је истина то је после, и Ви мене питате зашто ја форсирам, то је један ето, није ми то разлог, али ето, пример сам Вам навео, а и то није истина, јер сам ја рекао кад сам постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, једно само питање ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате више питања?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево само, највероватније немам, само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте браниоче, није Вујовић завршио. Ако може да пусти адвокат, само на брзака, можда имам једно питање или немам, али може он да постави, само да погледам, да се не задржавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо, нећемо тако, нећемо тако да радимо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само могу ја да се убацујем у Ваша питања, али.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, ја бих поставио питање у погледу исказа сведока и да он каже да је 20., негде око 12 часова увече реферисао Мркшићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 00.10, то је већ 21.?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 20., на 21., јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у поноћ, десет минута иза поноћи је дошао на командно место, десет минута иза поноћи?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то реферисање извршено лично Мркшићу и у којим просторијама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је Мркшићу. Рекао је Мркшићу на командно место, питао сам га да ли је тамо Шљиванчанин, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, али по исказима генерала, сада генерала Панића, онда потпуковника и заменика а на крају и по другим исказима произилази да Мркшић је већ тада отишао за Београд, 20., после подне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то пише, ко то каже?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У Панићевом исказу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је 21., у Београду, он и јесте 21., у Београду, и Вујовић иде у Београд 21., са хеликоптером, са Тешићем и тако даље?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не 20., увече, па то Вам и Мркшић каже, видећете код Панића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дајте, ево реците конкретно ко то каже да је Мркшић 20. увече у Београду?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Панић, генерал Панић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић нам каже лепо, страна та и та, ред тај и тај, чак и ред, и прихватимо и то је одлично, али браниоче дајте и Ви тако, наравно прихватићемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја и Војвода Шешељ нисмо електронски писмени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако ми дозволите једно кратко питање, обзиром да је сведок боравио у Негославцима, тако смо га разумели, да ли је можда познавао неке људе, мештане из Негославаца, те за које је рекао да су тамо исто били организовани, да им је дато оружје и тако, и ако је познавао може ли да се сети неког имена?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Они који су ангажовани су били у првим линијама.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Конкретно да ли му је рецимо познато лице са надимком Кинез из Негославаца?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ништа више хвала.

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ја сам знао само тројицу који су радили у капели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у капели, добро. Вујановић?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добар дан, јесам ли ја тај Станко Вујановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете овог човека?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: А, то је било одавно, чујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је изгледао тада Станко Вујановић?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Много млађи.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нормално да је млађи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, питали смо га то Вујановићу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја нисам чуо, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га то како сте изгледали тада?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па је ли рекао или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да ли је рекао, рекао је да је јачи од њега, па, па и Ви сте јачи од њега и дебљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јачи и млађи и ништа друго и ништа посебно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је имао на себи обучено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно за њега. Господине Петковићу, нама се окрените, Ви одговарате већу једно и друго због тог микрофона да би то бележио. Да ли је Станко Вујановић кога сте имали прилике да сретнете два пута у животу, како је био обучен, како?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Сви су били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били у униформи, ништа посебно, ништа карактеристично на њему?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ништа карактеристично што би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Ништа карактеристично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Питања?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јел треба још у вези мене или не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја немам ни један разлог да кажем да сам био са тим новинарима или нисам, ја кажем да са тим новинарима никад нисам био као што он каже, ни на том неком састанку кад се то десило, у хотелу, у касарни, где си ме видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у касарни са Павковићем половином десетог месеца?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То господине Петко није истина, мора да сте ме заменили, нисам рекао да сте слагали, него можда сте ме заменили с неким. Јесте ли Ви у вези Овчаре било с ким причали, у вези овог нашег суђења напољу, необавезно овако, у кафани, на улици, тако?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је водио евиденцију погинулих у Гардијској бригади?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Евиденцију погинулих?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Водио је орган за поуну и мобилизацију, а ја сам за себе, за наш орган само они који су припадали Гардијској бригади, чисто да би могао нормално после тога да контактирам породице и да све оне обавезе које су према породицама покојних да извршим по ондашњим прописима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о тој капели, ево да искористимо што Вас је питао Вујановић, говорили сте о тој капели, чији лешеве су смештени у ту капелу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Капела је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадника само Гардијске бригаде или свих погинулих?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Капела је била у кругу цркве, у Негославцима, односно то је било место за паркирање возила од оних црквених великодостојника, они су то испразнили, сви они који су одоздо извучени су након констатације смрти били у капели. Ако је био случајно из самих Негославаца онда су их они преузимали и сахрањивали, а све ове остале смо возили на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је у питању вуковарчани, ако је у питању добровољац из Лево суподерице, ако је, разумете?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Сви остали су вођени на ВМА, ту је вршена идентификација и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле, одвођени су, сви су одвођени на ВМА?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те капеле. Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А ко је довозио те мртве борце Вама у капелу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Одоздо?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Санитет.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Војни или било ко?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Па било је и војних било је и у цивилним возилима и у камионима и у приватним возилима, све зависи ко је успео да га извуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд господине Петровићу?

СВЕДОК НАТКО ПЕТРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо, можете ићи.

Председник већа у 12.45 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 13.20 часова након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један минут, један сат, или. Немојте само лап топ, не могу људи да стигну, треба им пуно времена, обавестили су ме, не могу стићи, мало је пет минута, имате пуно података и то не може, па ћемо после претреса.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е па то сам мислио, да ли може после претреса, значи само да ми то пребаце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само питам сад, баш у вези преснимавања, да ли ми можемо на ту флеш меморију да снимимо, мислим да тако и тужилаштво добија и сви, да не носимо ове ЦД-е, јер нам је то мало компликовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда преснимите са ЦД-а.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не можемо, зато што добијате ЦД-е, потпишете да сте га добили, и то је за ове људе једноставније, а Ви после преснимите на флеш меморије, на рачунар директно, мислим, што је проблем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не, много је једноставније да имамо флеш, мислим и тужилаштво има флеш меморију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећу са људима из технике. Позовите сведока Стоисављевић Недељка.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче ја се извињавам само минут, колега Дозет се извињава, морао је да напусти главни претрес, Ви то нисте приметили, али ево ја ћу га у даљем току претреса замењивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Уз сагласност оптуженог Љубоја, њега ће у даљем току поступка, односно данашњег главног претреса бранити у замену за одсутног браниоца адвоката Дозета, бранилац адвокат Јелушић.

Видим ту није ни колега Тодоровић, али ту су му папири, па доћи ће.

Сведок НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стоисављевићу, Стојсављевић Недељко.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Без и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без и, дакле Стојсављевић Недељко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руме, улица?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Нова 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 19?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: '68.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ћуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Железнице Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли познајете овде оптужене. Знате ли против кога се води овде поступак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да сте читали из новина и тако? Вујовић Мирољуб?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић Станко, јел познајете те људе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па знате шта, прошло је много, 17 година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате против кога се води поступак, да не набрајам сва имена?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли са неким од њих у сродству у завади?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Стојсављевићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, ништа не смете прећутати.

Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто рекосте да је прошло пуно времена од тада, моје прво питање је, од када од тада, од када?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па од '91.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '91.године?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесен '91.године, Вуковар, да ли сте на вуковарском ратишту?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Руме, јесте ли и родом из Руме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да, да, родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте одрасли, ту радите, како сте отишли, како је дошло до тога да одете на то ратиште, да ли сте мобилисани, да ли сте отишли као добровољац, и тако даље?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Као добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као добровољац. У којој јединици сте били?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па звала се Лева суподерица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лева суподерица?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том јединицом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Камени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камени. Име и презиме човек има, Камени је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је из Вуковара. Да ли се сећате неких сабораца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па био је један колега из Руме, по надимку Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате његово име и презиме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Предраг знам да му је име, али презиме не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још некога да ли се сећате саборца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та јединица, ајде да видимо, које је снаге та јединица била? Оно у војно-организационом смислу, колико је људи бројала отприлике по Вама, да ли је то снага вода, чете, батаљона?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Онако један вод, чета једна, шта ја знам, педесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Педесетак људи, јесте ли били организовани у неке водове, неке ниже јединице, дакле тих педесетак људи?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па били смо распоређени тако, свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали неку командну или командирску дужност?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него обичан војни, обичан борац?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био непосредно претпостављени старешина?

Претпостављам да није непосредно претпостављени старешина био тај Камени, него да је ипак неко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па ја смо знам преко њега, а ово не знам ко је њему командовао, то не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви само знате за Каменог, а тај Кинез, да ли је он имао неких?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па он је водио то, кад смо ишли у акцију, чишћење и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Он је био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био главни. Где сте били смештени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: По кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По кућама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, које је то насеље у Вуковару?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Где смо ослободили територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се ослободи територија тако се.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па тако смо се смештали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се померали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте били стално стационарани на истом месту у том смислу, па са том истог места полазили, одлазили у акцију?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па ми смо што смо ишли у чишћење ми смо се враћали ту на старо место, код команде, ту смо имали кућу где смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па то Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. А команда је место где је био командант?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па ту, они су били ту у једном делу, ми смо у другој улици, ту смо сви спавали, колико нас је било, двадесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Реците ми, јесте ли имали неки надимак, Ви да ли сте имали неки надимак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па Неђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Неђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неђа. А Белгија?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па зову ме Белегија, Белгија, сто надимака, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Белгија и Белегија баш није исто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Тако Белегија, Белгија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада, из тог времена вуковарског?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па тако су ме звали, како кад, некад овако, некад онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим акцијама, да ли сте имали заробљеника? Да ли се дешавало да заробите неке људе па?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па знате шта, ја сам био на чишћењу, ја уопште овај, то је малтене улична борба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: И како смо ми ишли напред они су се повлачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да није било заробљеника?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неко буде у тим борбама рањен па не успију да га извуку и онда га ви заробите, намеће ми се онако као могуће, јел. Но добро, дакле нисте имали заробљеника?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било заробљених. А након завршетка борби или ево прво да Вас питам, да ли знате кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па ја мислим да је 21. новембар било завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. новембра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су завршене борбе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли након тога, је ли након тога било заробљеника тамо у Вуковару?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па било је, вероватно да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи који су затворени, који су заробљени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Вероватно да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не, него да Ви то знате, да сте неке људе видели?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па сигурно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па било је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте било је сигурно, него да сте Ви то видели, да ли сте Ви видели неке људе који су заробљени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично нисте?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да познајете Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па чуо сам из новина, ја вероватно, не могу да тврдим да га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад сам ја почео да набрајам њихова имена, оно у уводу Ви рекосте прошло је пуно времена, па?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Прошло је пуно времена, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не верујем да су новине писале тада о њима. Него нас занима да ли Мирољуба Вујовића и све друге које ћу Вам после набројати, да ли познајете из тог времена, знате. Дакле, да ли особу под именом Мирољуб Вујовић знате из тог времена?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станко Вујановић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не могу да тврдим да га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је Јовица Перић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Хусник Ивица?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Ико?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Маџарац Предраг?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Војновић Милан, звани Мићо Медоња?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је особа под именом Милојевић Предраг?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је то Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Златар Вујо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мугоша Горан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Куштро?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Шошић Ђорђе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђанковић Мирослав?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Драговић Предраг?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Калаба Нада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Катић Слободан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: То ми је познато али, не бих могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Љубоја Марко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Пејић Милорад?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Цеца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: То ми нешто говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па био је тамо један човек како су га тако звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару. А јел био у Вуковару војник или у овој Вашој јединици или тако неки мештанин тамо, кафеџија?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: У нашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој јединици?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан, надимак Капетан?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам ништа не говори?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куштро?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жорж?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чича?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: То ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је познато?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Чича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Познато ми је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у ком смислу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па да је био ту, мислим у борбама тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбама. У Вашој јединици или у некој другој?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: У нашој јединици, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта ближе о том човеку да ли знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Нисам Вас разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта ближе о том човеку знате да нам кажете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О том Чичи, да ли се сећате човека, онако ликом, одакле, из ког места је, било шта?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па знам да је био онако мали, имао је бркове, одкале је не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате одакле је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не могу, не могу стварно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко под надимком тамо Мајор?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор Катић?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не могу, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Маре?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Маре јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Маре?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Маре је био борац, саборац мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Саборац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саборац био?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој истој јединици?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Стојсављевићу, да ли је било неке ситуације, након завршетка борби у Вуковару, да сте Ви малтретирали једног ратног заробљеника?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, неки Чеда, и још десет, петнаест у једној кући увели човека, скинули га до паса, па му упаљачем, а потом свећом палили брадавице?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руке, овај Чеда му разбио флашу о главу па га са оним парчадима стакла резао по леђима?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па га онда од Вас, тог Чеде и осталих десет, петнаест, међу којима је била и нека жена, женска особа, девојка, жена, отели Кинез и овај Маре?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пушкама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отели од Вас?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се такве?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таквог догађаја и такве могућности?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не, господине судија, како би нас петнаест пустили да њих двојица отму са пушкама заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, пушка на пушку, па сад ко је чвршћи, што како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па не знам, ајде ставите се у положај два човека да отму петнаест људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него једног?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па једног, а нас петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног у тих петнаест?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: По Вашем ономе, њих двојица, сад нас петнаест били у соби а да су њих двојица отели њега и одвели, мислим мало је нелогично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо сведочење тог човека, из Загреба је, чули смо његово сведочење овде у овој судници о томе да су га извесни Белгија и Чеда?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Толко има надимака, Белгија је много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, али после смо и ми чули приче па смо другог неког типа истражујући ко би био тај Белгија, ко би могао бити тај Белгија чули да је то Стојсављевић Недељко из Руме?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па добро, они могу да причају шта оће, ја кажем ја шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Рекосте да су борбе завршене 21?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да, ја сам отишо 20. новембра из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ви сте отишли 20. новембра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, борбе нису завршене?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па, тако знам да је завршено 21., ја сам отишо 20., пошто ми је слава 21. новембра Свети Аранђел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 20., сте отишли где, овамо у Руму?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Отишли у Руму, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Је ли још неко са Вама отишао од сабораца или само Ви лично?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ја сам сам отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте отишли. А да ли сте раздужили оружје?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да је то било код капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код капетана Радића?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш код њега лично или?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не бих се могао сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве везе има капетан Радић са Вама и Вашом јединицом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па био је ту близу нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли од њега, односно његове јединице добили оружје?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Имао је ту команду он близу нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не, него где сте задужили оружје, где сте га задужили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га задужили у Руми, или сте га задужили негде друго?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару, кад сте дошли у Вуковар.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте дошли Ви у Вуковар, по Вама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Негде у септембру, не знам датум тачан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте од Радића и његове јединице задужили оружје па сад вратили или?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не могу да Вам кажем, не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, која Вам је слава?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Свети Аранђел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свети Аранђел, и та слава је 21. новембра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете да сте дан пре тога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Отишо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли кући, 20. новембра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да ли су тог дана, 20. новембра, кад сте Ви отишли кући. Кад, пре подне или после подне?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ја мислим тако негде око 10, 11, 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте напустили Вуковар?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте напустили Вуковар, саобраћај није функционисано, па сте имали неко возило?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Отишао сам до Шида с колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: До Шида с колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чијим аутом, имали сте свој ауто тамо?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па није, био је, тамо превозили су нас, како је ко хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је превезао?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не знам, не знам, не могу да се сетим стварно, стварно сте ме збунили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта, неки вуковарчани превозе са аутима?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па није ни вуковарчанин, неко ме је превезао, не знам ни ја ко, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили од некога неку пропусницу да можете да напустите, да можете да изађете, да ли Вам је командант Ваш одобрио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Није ми требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па није нам требала, знали су нас сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, прво, да ли Вам је Ваш командант одобрио да напустите јединицу, ево борбе трају?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Није ме нико ништа ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било каквих контрола на путу од Вуковара до Шида, па потом до?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па било је оно где идеш, идем кући и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел има неке пропуснице, нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Јел носиш нешто, оружје, ово, не носиш, претресали нас, не носи, нико ништа није носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пропуснице неке нешто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па нико није тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се после враћали поново у Вуковар?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више се нисте ни враћали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту јединицу?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тај дан кад сте отишли, кад сте напустили ту јединицу, јесте ли тај дан видели те људе из јединице, ове које знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па понеког сам видео, можда су и били у акцији, не знам, можда је била акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас по Вашем најбољем сећању, то је дан када сте напустили, то је Ваш последњи дан у Вуковару и нека је претпоставка, односно очекивање наше да би се можда могло боље памтити и запамтити неке ствари, пошто је то ипак ето последњи дан, јел тако. Па у том смислу да ли сте се с неким поздравили?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па не знам, вероватно су били у акцији, не знам, не могу да се сетим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули од пуно људи и од пуно сведока, имају неких докумената да су борбе у Вуковару завршене 18., и да борби више нема, да након 18., борби у Вуковару више нема. Ви сте један ако је и једини који нам је рекао да борбе?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Ја не знам тачно, ја сам рекао онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да борбе још нису завршене?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па ја не знам, ја сам тако, ја тако мислим барем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да ме питате шта је било јуче ја не бих знао да Вам одговорим, а не пре 17 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли каснијих дана, месеци и година, гледали неке снимке, репортаже на нашој телевизији из Вуковара?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли можда себе видели на неким од тих снимака?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неког од ових Ваших сабораца?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Нисам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Каменог, тог Кинеза?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Браниоци, оптужени. Милојевићу да ли желите нешто да коментаришете, казивање овог сведока?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан. Господине Стојсављевићу окрените се и погледајте овог човека. Да ли га познајете?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније само, ближе микрофону?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према нама и нама одговарајте. Изволите господине Милојевићу?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господин ми је познат када је отишао у време, ја мислим да је отишао пре пада Вуковара, то је моје мишљење, то сам изјавио, и категорички тврдим да када је Карловић Вилим, када сам га извлачио да тог човека нисам видео тамо, значи категорички тврдим да га нисам видео у тој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тај човек?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То није тај човек, и ја сам у својој ранијој изјави изјавио да је био неки Чеда с ким сам имао највише проблема, то је

потврдио и Карловић Вилим, лично ја са тим Чедом да сам, овог човека категорички тврдим нисам видео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел могу још једно објашњење да дам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не типа правдања, већ типа разјашњења. У тој просторији у којој смо ми, то нико није рекао до сада, вадили тог Карловић Вилима је била једна свећа, две, на столу, то је просторија од неких тридесет и нешто квадрата, мрак и ми се нисмо задржали више од два, три минута тамо, јер нам је циљ био да га извучемо из те ситуације. Ко је био, а било је преко двадесет људи у том тренутку није се могло запамтити, али категорички тврдим да ја овог човека нисам видео тамо. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тачно ово што он каже да је он припадник Ваше јединице био, да је дошао са јединицом?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Он је био припадник наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био све време, ево до пред крај, каже он, по њему?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Моја сећања су ова, да је био припадник наше јединице, али по мом сећањ, моје сећање је да је он отишао нешто раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: То је моје сећање, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ланчужанин, господине Љубоја да ли Ви желите нешто? Љубоја жели нешто да коментарише.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Могу да потврдим само сведочење Кинезово да ја овога човека тамо нисам видео у тој соби. Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања да је тамо био још неко под надимком Белгија?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Немам, ја чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Чак тај надимак нисам ни чуо тамо, ја сам дословце рекао прошли пут да не могу да категорички кажем ко су ти људи и одакле су, зато што је по мојим неким сазнањима по нагласку и тако даље, било је са, мени се чини са југа Србије да су ти људи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојсављевићу, тражите ли трошкове?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Ако могу само нешто да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МАРКО ЉУБОЈА: Ми јесмо, били смо суборци али моја јединица, моје одељење заправо је било у Цветном насељу док од овде присутнога је било код команде, то је нека два километара између нас нас је делила, чак ваздушним путем. Ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Јел тако?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка.

Путни трошкови Рума-Београд-Рума 700,00 динара по нама.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Па тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покрива?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге трошкове да ли тражите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Не, не, ништа, једино ако могу да добијем потврду ради посла пошто сам данас требао да радим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете, добићете, само од ових људи из Службе.

Сведок тражи путне трошкове те се исти у износу од 700,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК НЕДЕЉКО СТОЈСАВЉЕВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је сведок чије смо саслушање планирали данас, тражи да се према њему примене неке мере заштите, дакле са му се да статус заштићеног сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се ИСКЉУЧИ јавност с главног претреса у даљем његовом току, ради доношења одлуке о примени посебних мера заштите сведоку.

Ја молим судску стражу да из суднице удаљи публику и режију да прекине емитовање из ове суднице у судијски медија центар, у медија центар и евентуално друге локације у овој згради где се врши емитовање.

Ако смо све то урадили, рекао бих да јесмо. Сачињавамо посебан записник о овоме.

ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА ПЕРИОД ОД ИСКЉУЧЕЊА ЈАВНОСТИ ДО САЧИЊАВАЊА ЗАПИСНИКА О ОДЛУЧИВАЊУ О ПРИМЕНИ ПОСЕБНИХ МЕРА ЗАШТИТЕ СХОДНО ОДРЕДБАМА ЧЛ. 117-122 ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ КОЈИ ЈЕ ОБЈАВЉЕН У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОД БРОЈЕМ 46/06 ОД 02.06.2006. ГОДИНЕ, КОЈИ ЈЕ СТУПИО НА СНАГУ 10.06.2006. ГОДИНЕ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Укључујемо јавност главног претреса од овог тренутка.

Поново дакле можемо наставити са емитовањем, ако неко жели да прати претрес, ако се још увек налази у згради суда, врата су суднице отворена.

Сведок ПОД ПСЕУДОНИМОМ «Б»

Господине «Б» саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питање чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете, односно ништа не смете прећутати.

Ја Вас молим да прочитате гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК "Б": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Јесен '91.године, Славонија-Вуковар, вуковарско ратиште, да ли сте тада тамо?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, са којом јединицом, у ком својству?

СВЕДОК "Б": Четни старешина у трећој чети Гардијске моторизоване бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четни старешина?

СВЕДОК "Б": Да, четни старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали чин?

СВЕДОК "Б": Тад сам био водник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте били водник?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активан водник, јел тако?

СВЕДОК "Б": Да, да, активан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активан водник.

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир те чете је?

СВЕДОК "Б": Био капетан Радић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Ваш задатак као четног старешине?

СВЕДОК "Б": Задатак као четног старешине је био дотур муниције, замена веша, обезбеђења храном, довожење хране до да кажемо прве линије, значи позадински послови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позадински послови?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то радили сами или сте имали неке војнике који су Вам у томе помагали?

СВЕДОК "Б": Углавном сам, понекад су ми помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дотурали рецимо храну људима на првим линијама?

СВЕДОК "Б": Понекад сам, а понекад сам радио са возачима које сам имао на располагању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били смештени?

СВЕДОК "Б": Ја сам био смештен, односно моја четна станица је била смештена на два места у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": Да кажем места која су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК "Б": Један део је био значи где је била осматрачница, где је капетан Радић, а други део је био преко пута команде батаљона, не могу тачно да се сетим улица како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био смештен Радић?

СВЕДОК "Б": У, ја мислим да је то Нова улица, мислим да је Нова улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа?

СВЕДОК "Б": Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Станка?

СВЕДОК "Б": Знали смо га као Станко таксиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време борби у Вуковару Ваш задатак је био овај?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико добро сте познавали припаднике Ваше јединице?

СВЕДОК "Б": Па онако, што се тиче неких делова нисам баш нешто много, значи, углавном што се тиче део где је мој посао био, ту сам значи мало више се позабавио с тиме, друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Ваша чета имала војника?

СВЕДОК "Б": Па негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким Вашим проценама?

СВЕДОК "Б": 40, 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 40, 50 војника?

СВЕДОК "Б": Да, с тим што то је био са резервним саставом, значи није то био активни, него је то било са резервним саставом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било по Вама активних, редовних војника, односно војника на одслужењу војног рока, а колико је било резервиста?

СВЕДОК "Б": Па можда између 20 и 30 активних војника и можда тако нешто или можда чак шта више мање резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их све познавали?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовне војнике, војнике на одслужењу војног рока нисте познавали?

СВЕДОК "Б": Па нисам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали све?

СВЕДОК "Б": Па нисам могао ја све да познајем, јер ја сам био четни старешина и моја није била обавеза да познајем војнике све које су, неке сам знао из виђења, неке сам знао по имену и презимену, углавном тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то генерација војника била у Вашој чети, кад су они дошли на одслужење војног рока у Вашу чету?

СВЕДОК "Б": Ја мислим да је био децембар '90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Децембар '90?

СВЕДОК "Б": Мислим да је био децембар '90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад пуна година дана су у Вашој чети, пуних годину дана, па зато питам, остаје ми нејасно како Ви нисте све знали за годину дана, и још онда тамо тих пар месеци на самом ратишту, јел? То су прилике да се људи упознају.

СВЕДОК "Б": Па ја као четни старешина нисам имао неке обавезе да, шта ја знам, да познајем војнике, ја нисам био командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али имате пуно контаката па у том смислу, због тога питам?

СВЕДОК "Б": Па добро, мислим, неке сам знао кажем по имену, неке сам само знао овако у пролазу да су из моје чете, нисам имао ја неких додирних тачака са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви као четни старешина водите какве евиденције, било ког типа?

СВЕДОК "Б": Тад у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пишете заповести дневне и тако даље?

СВЕДОК "Б": Тад у то време да, биле су заповести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Да, да, биле су заповести, дневне заповести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневне заповести комадира чете, јел?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове та евиденција или књига?

СВЕДОК "Б": То је дневна заповест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Књига дневних заповести?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте лично Ви радили а не неко од војника, уз Ваш надзор или?

СВЕДОК "Б": Па или је капетан Радић то писао или сам ја писао, то говорим значи док смо били у граду, у Београду, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо на ратишту?

СВЕДОК "Б": Тамо ја мислим да није то вођено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Или ја то нисам водио, ја то нисам водио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли нам само укратко онако описати како се изводе борбе, како Ваша јединица изводи борбе? Да ли се наступа фронтално, претходно нека артиљеријска подршка, па онда фронтално припадници јединице груну, не знам улицом и освајају, неки јуриш или је то другчије изгледало. Ми смо чули неку причу, па ево занима нас само Ваше виђење тога?

СВЕДОК "Б": Што се тиче самог дејства чете ту баш нешто нисам ја био упућен, ја нисам учествовао у дејству, значи нисам био да кажемо у самом том првом делу, углавном је било значи нека артиљеријска припрема и после тога се кретало у акцију. Значи ја не знам конкретно шта се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви војници из чете, дакле свих 40, 50 колико их има, ако је у питању акција, да ли су сви ишли у акцију или је то било на неки други начин организовано, да су увек неки у резерви и тако даље?

СВЕДОК "Б": Не, нису сви ишли у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису сви ишли?

СВЕДОК "Б": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одређивао ко ће ићи ко неће, Радић или?

СВЕДОК "Б": Па углавном на предлог командира вода је командир чете одређивао, значи на основу предлога командира вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у саставу чете, да ли је у саставу Ваше чете било неких добровољаца, добровољачких јединица, неких локалних јединица ту с терена Вуковара?

СВЕДОК "Б": У чети добровољци нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": У чети значи мојој нису били добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам ја добро разумео да сте Ви припадник јединице, борце на првој борбеној линији снабдевали са храном и са муницијом?

СВЕДОК "Б": И са храном и са муницијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са храном и са муницијом?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте све носили муницију на прву борбену линију? Само припадницима Ваше јединице?

СВЕДОК "Б": Само моје јединице, да, трећа чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми смо чули да су са Вашом јединицом садејствовали припадници неке добровољачке јединице, да ли Вам говори име што Лева суподерица?

СВЕДОК "Б": За Леву суподерицу чуо сам, али ја колико знам са нама нису да кажемо имали садејство, или су можда имали да ја то не знам, али колико ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тим људима носили муницију на прве линије?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Чули смо такође да су под командом Вашег командира Радића били и мештани Вуковара, територијалци, по групама, подељени по групама, по борбеним групама? И да су суштински они били ти који су изводили борбена дејства а не млади војници из Ваше чете?

СВЕДОК "Б": У саставу треће чете је био само активни састав и састав резервни који је значи с нама дошао из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": Иначе ја колико знам нису били добровољци у склопу чете, нити је била значи нека јединица у склопу чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Радић каже он је командовао и са тим људима?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме занима јесте ли њима дотурали храну и муницију на првим линијама?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам командовао је само нашом четом, а муницију и храну ником другом нисмо дотурали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овима?

СВЕДОК "Б": Само овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте тај списак ту с леве стране, мислим овамо ближе, окрените га како можете прочитати, па нам реците без да користите име и презиме, јер ево видите неко има мере заштите као што имате Ви, то је сведок «А», а имамо и неке који имају по другом основу, чији идентитет чувамо, то су сведок сарадник број «1», сведок сарадник број «2», да ли су Вам ти људи познати, та имена да ли су Вам позната?

СВЕДОК "Б": Број «1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број «1», ко је број «1», сведок сарадник број «1». Не именом, презименом, него ко је он, нећете користити, његово име и презиме нећете користити знате, него само ћете рећи сведок сарадник број «1» је?

СВЕДОК "Б": Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био шта?

СВЕДОК "Б": Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редован војник?

СВЕДОК "Б": Редован војник, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао нека задужења унутар чете, нека посебна?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам није нешто посебно имао нека задужења, осим што је био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о њему, какав је борац, какав је човек по Вашем најбољем сећању, какав је друг био, и тако даље, ето то?

СВЕДОК "Б": Ја сећам се само да је био војник, а какав је овако, нити борац не знам нисам био у првој линији, и друго не знам шта бих могао да Вам кажем, јер није то био мој војник да би ја могао са њим да проводим више времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, из Ваше чете. Да ли је капетан Радић имао неке људе који су га обезбеђивали, дакле неко лично обезбеђење, типа да један, два, пет војника да стално са њим буде, чува га?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао курире, неке људе који су његови стални курири?

СВЕДОК "Б": Па биле су особе који су били курири и спона између командира чете, командира вода и команданта батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли је сведок сарадник број «1», имао овакву неку функцију?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК "Б": Курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био курир?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате какав је борац био пошто нисте били на првим борбеним линијама а какав је био у позадини, колико је био дисциплинован? Да ли то можете нешто да нам кажете?

СВЕДОК "Б": Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Не бих знао да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је поштовао старешине, да ли је ту било неких проблема?

СВЕДОК "Б": За проблеме не знам, а за ово друго није, нисам му био командир тако да нисам имао неких да кажем додирних тачака са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се облачио, какву је униформу носио?

СВЕДОК "Б": Имали смо М77.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имали сте ви као јединица, као припадници јединице М77?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било случајева да војници из Ваше јединице, било активни, било резервисти да носе цивилне делове одеће, било преко или било уместо делова униформе?

СВЕДОК "Б": Уместо делова униформе не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да носе неку цивилну јакну или паталоне, или, разумете?

СВЕДОК "Б": Уместо униформе не, а овако можда је било случајева али не сећам се да је тога било, имали смо униформу и шлемове, то нам је било званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК "Б": 18.новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.новембра?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Вам је то тако у памћењу да је то 18.новембар?
Да ли то памтите по нечем посебном или?

СВЕДОК "Б": Не, па 18., поподне су званично престале борбе у Вуковару и борбена дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се сећате где сте Ви били, лично, где сте Ви били тада?

СВЕДОК "Б": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас је то затекло што би рекли, вест о томе да су престале борбе, то је ипак онако значајно, је ли, у животу војника, некога ко је ту у борбама и сваки дан стрепи да ли ће преживети данашњи дан и сад кажу готово нема више борбе?

СВЕДОК "Б": Не бих знао да Вам кажем где сам био, јел ја сам нон-стоп био да кажем у неком покрету. Тако да не знам где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта сте сутрадан радили и наредних дана, да нам опишете Ваше активности наредних дана по престанку борби до Вашег одласка, до одласка Ваше јединице за Београд?

СВЕДОК "Б": 19., негде пре подне, сад тачно време које је било не знам, је мајор Тешић, тад је био командант батаљона издао наређење да се оде до болнице и да се изврши обезбеђење болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме је издао то наређење?

СВЕДОК "Б": Капетану Радићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Капетану Радићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": Издато наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК "Б": И онда приступило се извршењу тог задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК "Б": Па то је 19., пре подне, сад тачно време не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли, односно откуд Вама сазнања тог типа да је то он наредио капетану Радићу, јесте ли Ви томе присуствовали лично па чули?

СВЕДОК "Б": Нисам чуо, значи мајор Тешић није био присутан лично, него је преко радио станице, били смо ту у близини, тако да сам чуо значи наређење да се изврши обезбеђење болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта ближе у смислу колико људи, или која нижа јединица или је то остављено Радићу да он сам одлучи?

СВЕДОК "Б": Не, са нашом четом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са комплетном четом?

СВЕДОК "Б": Са комплетном четом, међутим, тад је, у то време већ чета бројала можда 20 до 30 човека, односно 20 до 30 активних војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": Зато што је резервни састав, не знам тачно кад, неколико дана пре тога био ослобођена и пуштена кући, тако да значи са 15-20 војника се приступило обезбеђењу болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са 15, 20 људи?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ишли тамо?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, опишите нам како то изгледа?

СВЕДОК "Б": Након пријема задатка, кад смо добили задатак од капетана Радића, приступили смо значи обезбеђењу болнице, болницу смо обезбедили у кружном делу, значи неких 10 до 15 метара да кажемо од самог објекта као објекта, значи распоредили смо се, и чекали смо даље задатке и наређења, већ шта, да буде како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли затекли тамо некога, неку другу јединицу, или је болница била потпуно необезбеђена па сад ви само запосели или сте сменили неку јединицу?

СВЕДОК "Б": Ми смо били први који смо дошли да извршимо обезбеђење значи локације болнице и саму болницу, војника као војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како је то урађено, шта, распоредили се око болнице, свих 15, 20 војника?

СВЕДОК "Б": Да, рачунајући ту значи мене и ја мислим да је био још један поручник, не знам да ли да именујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Б": И значи распоредили смо се око болнице и извршили смо обезбеђење и чекали даља наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте остали на том обезбеђењу, до када сте обезбеђивали болницу?

СВЕДОК "Б": Па можда негде до поподне је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До поподне?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тада десило?

СВЕДОК "Б": Тада смо, тада је поручник Хацић значи нас повукао и обезбеђење болнице и комплет значи тај део, тог задатка који смо имали је препустио војној полицији, односно војна полиција је преузела тај посао од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сте се ви повукли па они дошли уместо Вас или су они дошли ту и онда се Ви повукли?

СВЕДОК "Б": Ја мислим да су они дошли, и да смо ми онда тек, зато што је поручник Хацић то предао, предао тај задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војна полиција била, која јединица?

СВЕДОК "Б": Из Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате која јединица?

СВЕДОК "Б": Па само знам да је била полиција из Гардијске бригаде, е сад, који је ниво и ранг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате ништа?

СВЕДОК "Б": То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме сте Ви дошли тамо у реон болнице, да ли пешке?

СВЕДОК "Б": Нисмо пешке него неким моторним возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте отишли, исто тако, моторним возилима?

СВЕДОК "Б": Да, да, вратили смо се тако како смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су војници Ваше чете имали оне беле опртаче, као војна полиција што има?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Шта је задатак био ваш?

СВЕДОК "Б": Наш задатак је био значи да извршимо обезбеђење болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи то, ближе шта то значи?

СВЕДОК "Б": Да не дозволимо приступ ником са стране, нити ко да изађе евентуално из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли било покушаја да неко изађе из болнице па ви то спречавали?

СВЕДОК "Б": Не знам, нисам имао прилике то да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било покушаја да неко уђе у болницу па ви то спречавали?

СВЕДОК "Б": Не, не, ни то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих неколико сати колико сте то вршили. Ако сам ја то схватио, да то тако јесте, неколико сати у ствари?

СВЕДОК "Б": Да, па значи пре подне до поподне, сад колико је то било временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та активност Ваше чете уписана можда у неким евиденцијама у неким?

СВЕДОК "Б": То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК "Б": Ја то нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад више били код те болнице касније?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војници из Ваше јединице, односно јединица, Ви да нисте ишли а да војници јесу ишли, а да Ви то знате?

СВЕДОК "Б": Да је неко био после тога не знам зато што ми смо били одатле удаљени можда пар километара, значи где је била осматрачница и где је било људство размештено је било пар километара, не знам да би неко ишао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта сте радили сутрадан?

СВЕДОК "Б": Ја мислим да смо припремали материјално раздужење, значи скупљали смо и груписали смо средства која су била да кажем на једно место, друго место, треће место, значи груписали смо средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": И то је значи био тај главни да кажемо задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ишта посебно дешавало тог дана а да Ви то знате, да ли сте одлазили до касарне у Вуковару?

СВЕДОК "Б": Не, не, зато што нисмо имали шта ја знам, нисмо имали обавезе нити неке задатке према, значи ја сам ишао до Негославаца је моја значи релација кретања била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте раздуживали неке људе са оружјем?

СВЕДОК "Б": Резервни састав који је отишао пар дана, значи оно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су се раздужили ту?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су ових дана неки људи долазили па остављали оружје, раздуживали се са оружјем ту?

СВЕДОК "Б": У мојој чети и мојој јединици нико није предао, значи наоружање које није било наше, значи то не знам да је било код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Овчару, као кривично-правни догађај?

СВЕДОК "Б": Јесам чуо након подизања оптужнице против капетана Радића и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било по Вама да Ви чујете за Овчару?

СВЕДОК "Б": Па ја мислим да је то било '96., након подизања оптужнице ја мислим да је то било '96.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада?

СВЕДОК "Б": Не, до тада нисам знао, нити знам где се налази физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате и где се физички налази?

СВЕДОК "Б": Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли одлазили тамо?

СВЕДОК "Б": Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате, добро, нисам Вас добро чуо.

СВЕДОК "Б": На правцу нашег дејства то није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је код Вас у јединици био неки војник Видачек Драган, Видачек, Драган или тако некако?

СВЕДОК "Б": Ја мислим да је био, да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мирољуб Вујовић, да ли Вам то име што говори?

СВЕДОК "Б": Име да, али презиме, за то нисам сигуран како се презивао, Мирољуб је био командир треће чете ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир?

СВЕДОК "Б": Треће чете ТО, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треће чете ТО?

СВЕДОК "Б": ТО, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули или имате ли сазнања о томе ко је био командир друге, односно прве, ако већ има трећа, онда је претпоставка да има друга и прва?

СВЕДОК "Б": То не знам, зато што је та трећа чета била у близини нас, у близини наше чете, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви икада видели тог Мирољуба, да ли сте га видели?

СВЕДОК "Б": Јесам пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где, у којим ситуацијама?

СВЕДОК "Б": Пар пута сам га видео значи, кад је, кад су ишли код команданта батаљона на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишо, Ви кажете кад су ишли?

СВЕДОК "Б": Па кад су ишли, па углавном значи поподне или предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао. Не, него ко је ишао, пошто користите множину?

СВЕДОК "Б": Па капетан Радић, значи Мирољуб и ја мислим командир прве и друге наше активне чете који су били, значи ишли су на пријем задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су командири активних чета прве и друге?

СВЕДОК "Б": Прве је био капетан Бојковски, а друге Зиројевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зиројевић?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте Ви видели да су они заједно ишли код Тешића, јел то код Тешића кажете?

СВЕДОК "Б": Па нису они заједно ишли, него значи преко пута команде где је био стациониран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешић, преко пута, преко пута улице?

СВЕДОК "Б": Преко пута значи улице је био мој други део четне станице, значи тамо сам исто доста боравио, поготову значи тај део поподне где сам груписао средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и видите тог Мирољуба. Како је тај Мирољуб изгледао?

СВЕДОК "Б": Па онако, нижи, можда мало мањи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како је обучен био, у смислу да ли је имао униформу, ако јесте коју, да ли је комплетна или је некомплетна, да ли је носио браду, бркове, дугу косу, кратку косу, или је био без браде, ћелав?

СВЕДОК "Б": То не могу да се сетим коју је униформу носио, ћелав није био, косу је носио онако да кажем, неку нормалне дужине, бркове, можда је имао, за браду се исто не сећам, не знам дали је имао, бркове можда је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да је он командир треће чете ТО, откуд то знате?

СВЕДОК "Б": Па зато што је речено значи да је трећа чета ТО била у близини значи треће чете наше, због евентуално неког садејства, већ то како је ишло, значи што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то знате?

СВЕДОК "Б": Па информисали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Па информисали су нас да знамо ко је шта где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је информисао, Радић или?

СВЕДОК "Б": Капетан Радић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радић?

СВЕДОК "Б": Значи да знамо да не би посумњали да је неко, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Вам је он рекао за тог Мирољуба да је он командир. Па да ли Вам је он рекао за тог Мирољуба да је он командир треће чете?

СВЕДОК "Б": Па можда је он реко, а и чули смо овако да причају да је то Мирољуб командир треће чете, е сад, да ли је то стварно било или не, то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то тако стање од првог тренутка од кад сте Ви тамо, да ли је то стање тако, да је Мирољуб командир треће чете ТО, од првог момента од кад је Ваша јединица на том правду и на том задатку па до краја борби?

СВЕДОК "Б": Па не знам да ли је била од почетка то се не сећам, да ли је од почетка било то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли ако већ има, ако је ово трећа чета, Ви рекосте да не знате за прву и за другу чету ТО?

СВЕДОК "Б": То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате каквих сазнања о томе ко је Мирољубу надређен, ко је командир или командант ТО Вуковара или ТО не знам нечега, немам појма, што би објединило те три чете?

СВЕДОК "Б": То већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најмање три, пошто?

СВЕДОК "Б": То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања те врсте?

СВЕДОК "Б": То не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули име и презиме Душан Јакшић?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, односно да ли знате ко је Милан Ланчужанин?

СВЕДОК "Б": Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК "Б": За тог, како сте рекли, Ланчужанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин, да?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за њега, ко је он?

СВЕДОК "Б": Да је мештанин и да је тамо, сад шта је тачно, коју функцију је имао, да ли је имао неку функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали, да ли сте имали прилике да га видите? Ево као Мирољуба?

СВЕДОК "Б": Па можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу?

СВЕДОК "Б": Па можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да га можда и лично упознате, да се упознате Вас двојица лично?

СВЕДОК "Б": Лично не верујем да сам се упознао, а можда смо се овако виђали, јел, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад кажете можда, онда не могу да Вас питам како је човек изгледао?

СВЕДОК "Б": Па можда, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Станко Вујановић, кад кажем Станко Вујановић, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК "Б": Е сад, опет не знам презиме, знам да је био Станко, где смо били значи смештени у његовој кући, где је била осматрачница, значи ту у његовом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта нам знате рећи о томе Станку, изузев да сте смештени ту? Да ли се он борио, јел био борац?

СВЕДОК "Б": То не знам, ја сам тог човека видео пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК "Б": Е сад, колико се ја сећам можда је био мало вишљи од мене и крупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса, брада, бркови, наочари, ћелав?

СВЕДОК "Б": Наочаре знам да није носио, ово не сећам се, можда је имао, али нисам га ја таквог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавао капетан Радић, да ли знате где је спавао?

СВЕДОК "Б": Капетан Радић је спавао у тој кући, значи где је била осматрачница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви спавали?

СВЕДОК "Б": Ја сам спавао у тој кући и повремено значи у осматрачници, односно преко пута команде где ми је била четна станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Нада Калаба?

СВЕДОК "Б": Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Браниоци, Заклан па Јелушић.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја у ствари немам питања. Слушајући исказ, само примедбе имам, слушајући исказ овог сведока он не зна ништа, био у позадини, ово, оно, не зна ни шта је било ни где је био ни шта је радио, не познаје никога, а на Ваше питање познаје Мирољуба, толико сиптоматично, познаје Мирољуба који је био са Радићем код Тешиха, сам тај исказ толико одудара од свега осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле приговарате казивању?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: И доводи у сумњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приговарате казивању сведока?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Јелушићу изволите.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сведок је рекао да је повремено био на осматрачници где се налази један део четне станице а повремено на овом другом месту. Мене интересује да ли се може сетити 19., и 20., где се налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели питање?

СВЕДОК "Б": Да, да. Како мислите у току дана или неки део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам за 19., да сте то били тамо код болнице?

СВЕДОК "Б": Да, код болнице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Вас ово пита бранилац?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Где сте били смештени, где сте спавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте спавали, да ли сте спавали ово у кући где и Радић или оно тамо на овом другом месту, схватио сам да је то у тој истој улици с преке стране, негде, тако.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Те команде батаљона?

СВЕДОК "Б": Па ту је у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": У близини, у близини је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па то Вас пита бранилац?

СВЕДОК "Б": Па то вече смо спавали на осматрачници код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": На осматрачници у кући код Станка смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Радић?

СВЕДОК "Б": Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20?

СВЕДОК "Б": Па мислим исто ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ту ?

СВЕДОК "Б": Исто ту, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Осим сведока сарадника број «1», да ли је у то време значи говорим о овим датумима, било још курира у Вашој јединици, ако јесте ко су били?

СВЕДОК "Б": Па јесу вероватно били још неки, али ја њих можда, не сећам се ко је био, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Где су курири били смештени?

СВЕДОК "Б": Курири су у принципу били код командира вода, они су имали задатак, значи спона између командира вода и командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сваки командир вода је имао курира?

СВЕДОК "Б": Па тако нешто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Па тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су код командира вода, а не код командира чете?

СВЕДОК "Б": Па све зависи од потребе, значи евентуално због преношења порука то је било можда из почетка, међутим касније смо ми добили мотороле тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било потребе за?

СВЕДОК "Б": Касније није било потребе за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За том врстом комуникације?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се сведок може сетити где је био смештен сведок сарадник број «1» управо ових дана о којима говоримо?

СВЕДОК "Б": Па био је кућа поред тог дела где је била смештена четна станица, значи где је била војска спавала. Значи то је преко пута команде батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јако тихо причате па се још мало одаљите од тог микрофона, онда бојим се да Вас се слабо чује. Шта је четна станица, јел то ово место где је Радић?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то кућа где је Радић?

СВЕДОК "Б": Не, четна станица је место где се налазе материјална средства чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Материјална средства где се налазе?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ово где је Радић то је кућа тог Станка?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је онда четна станица?

СВЕДОК "Б": Један део четне станице је био ту а други део четне станице је био преко пута команде батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту, у тој истој кући?

СВЕДОК "Б": У тој истој кући, значи где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој истој кући?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други део је био?

СВЕДОК "Б": Преко пута команде батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пита Вас бранилац где је ових дана 19., 20., ако знате, ако се сећате, где је боравио и где је спавао сведок сарадник број «1»?

СВЕДОК "Б": Ја не знам где је спавао, али би требао да је био тамо значи где су војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта где су?

СВЕДОК "Б": Где су војници смештени били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су војници смештени. А где су војници били смештени?

СВЕДОК "Б": Кућа поред ове четне станице, преко пута команде батаљона, сад тачно број, улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од?

СВЕДОК "Б": Па можда неких стотињак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стотињак метара, добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Молио бих сведока да одговори на који начин је командир чете комуницирао са куририма, конкретно са сведоком сарадником број «1», да ли непосредно, да ли преко командира вода, или преко четног старешине?

СВЕДОК "Б": Комуникација је била командир чете и да задатак пренесе командиру вода, уколико има потребе да се врати до командира чете врати, уколико не, остане код командира вода, тако би требало да буде, док нисмо добили средства везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте добили средства везе, мотороле?

СВЕДОК "Б": Па можда неких десетак, петнаест дана након почетка дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након почетка дејства?

СВЕДОК "Б": Не знам тачно али значи можда десетак, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли су курири приликом обављања својих задатака користили некакав превоз ако је требало да оду негде где је даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ургентно пренесу неку поруку?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке?

СВЕДОК "Б": Да, пешке.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је Вама нешто познато о пушци марке бровинг петометка? Да ли сте видели такву пушку негде, управо тих дана о којима говоримо?

СВЕДОК "Б": Не, не.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли сте такву пушку можда видели, пушку која није војничка код неког од старешина или код неког војника?

СВЕДОК "Б": Не.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли сте било када имали било какав конфликт са сведоком сарадником број «1»?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада имали какав сукоб или конфликт са њим?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам нисам имао с никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Када Вас је председник већа питао да ли познајете Видачека, Ви сте размишљали да ли је био такав војник у Вашој јединици, када сте прочитали име сведока сарадника број «1» Ви сте одмах знали о коме се ради, па бих молио да објасните како то да неке војнике знате добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У, браниоче, браниоче, па не можемо тако, како да објасни како то да неког одмах се сети, а неког се не сети одмах него после?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, управо зато што су и један и други били курири и логично је да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питаћемо га овако. Да ли је Видачек био курир код капетана Радића?

СВЕДОК "Б": Не бих знао да Вам кажем. А што се тиче овога име и презиме ми је познато зато што сам имао пар питања и у Хагу по том питању, и имао сам и ослобађање од чувања војне тајне, исто по том питању, име и презиме.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведок уопште, сад ме интересује, да ли је уопште имао било какву комуникацију са куририма а посебно са сведоком сарадником број «1»?

СВЕДОК "Б": Па самном није имао неке да кажем комуникације, нисам му био командир, нисам му био претпостављени, нисам му издавао задатке.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим, још неко? Милојевић. Прво сам њега видио Вујовићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је као четни старешина водио неку евиденцију о својим дневним задацима и обавезама у свом неком дневнику који је он водио, да ли је записивао те дневне задатке и дневне обавезе неке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Личне дневне обавезе, на то мислите?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер смо га за оно друго питали?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да, личне да?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Пошто сте били евидентичар треће чете да ли сте записивали задатке и обавезе које Вам је издавао капетан Радић као командир чете?

СВЕДОК "Б": Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не. Да ли Вам је познато какве су активности капетана Радића биле 19. 20. и 21., у вечерњим часовима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 19. 20. и 21. новембра, разумете шта Вас пита Милојевић?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли може да се присети?

СВЕДОК "Б": 19., је био ту на осматрачници.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само мало гласније не чујем, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК "Б": 19., је био на осматрачници, 20., је ишао на неку вечеру.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, да ли знате?

СВЕДОК "Б": Ја мислим поручник или потпоручник тад у то време је био Вучковић, ја мислим да су тамо ишли на вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ишли на ту вечеру?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 21?

СВЕДОК "Б": Па вероватно је био ту, нигде није ишао, ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Вам сад ово, буквално сте на прву лопту рекли 19., је био ту, 20., је ишао на вечеру?

СВЕДОК "Б": Конкретно и то су била питања исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хагу?

СВЕДОК "Б": У Хагу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро. Питао бих га на основу чега је запамтио да је капетан Радић 20., отишо на вечеру, шта је то да му је остало толико урезано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вреди, ево сведочио је у Хагу, нисте чули Милојевићу. Сведочио је у Хагу и сад Хаг нам је мало покварио тазе сведочење што би рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 21., нисам чуо одговор, ја се извињавам?

СВЕДОК "Б": Ја мислим да је био на осматрачници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли да је ту био на.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро, на командном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том, ајде није командно место, али.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је одлазио и присуствовао код команданта батаљона било кад на ифмормисање, он код команданта батаљона Тешића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично, схватио сам да нисте, али реците?

СВЕДОК "Б": Конкретно ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "Б": Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не?

СВЕДОК "Б": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сам схватио.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добро. Да ли је он присуствовао било којој вечери у том периоду?

СВЕДОК "Б": Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У реду. Да ли зна које је возило возио тада капетан Радић, 19. 20. и 21?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је уопште користио неко возило?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли је користио неко возило, то би морао да зна?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам не, мада била су тамо нека возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна или војна?

СВЕДОК "Б": Па била су и цивилна и војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате да ли је за време извођења борби у Вуковару, да ли је Радић користио неко возило?

СВЕДОК "Б": Не, не, за време борбених дејстава капетан Радић није користио возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него, за тих месец ипо дана, у том смислу мислим?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Значи ни једно возило није користио. А јел хоћете да ми кажете смо које сте возила ви дужили на нивоу чете, треће чете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је чета дужила неко возило или возила?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

СВЕДОК "Б": ТАМ 110, и 150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТАМ 110 и ТАМ 150, за превоз МТС-а?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Значи ни једно путничко возило нисте имали?

СВЕДОК "Б": Што би могло да се каже путничко је било у команди батаљона, то је била ја мислим АЕР 55, тако нешто, у команди батаљона, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у чети?

СВЕДОК "Б": У чети не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Још само једно питање. Да ли може да се сети 19. 20. и 21., какву је униформу носио капетан Радић, маскирну, да ли маскрину, да ли једнобојну и да ли је имао бркове или није имао бркове, ништа више?

СВЕДОК "Б": Капетан Радић је 20., ујутру добио маскирну униформу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Кад?

СВЕДОК "Б": 20., ујутру је добио маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је то било 20., ујутру?

СВЕДОК "Б": Зато што сам ја 19., поподне задужио тај један комплет униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад 19., поподне?

СВЕДОК "Б": Односно да кажем увече, поподне, е сад, да ли је пет, седам, то је мени поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте се вратили са обезбеђења болнице?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задужили сте Ви, где сте то задужили?

СВЕДОК "Б": У команди батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У комадни батаљона?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај један комплет за Радића?

СВЕДОК "Б": За Радића, а колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што му то нисте предали одмах те вечери него тек сутрадан?

СВЕДОК "Б": Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Немам објашњење, 20., сам му дао, не знам, не сећам се због чега нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли је носио он то, да ли је обукао ту униформу тада када је добио од Вас, па да сте га сад даље видели у тој униформи новој?

СВЕДОК "Б": Ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је само спаковао?

СВЕДОК "Б": Ја мислим да је обукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Б": Ја мислим да је обукао.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А Ви сте то добили у команди батаљона ту униформу, јел тако, како сам ја разумео?

СВЕДОК "Б": Тај један комплет сам ја преузео ту, да.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У колико сте сати отприлике преузели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поподне, увече?

СВЕДОК "Б": Не знам, поподне је било, значи, сад колико је било сати.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сте присуствовали информисању тада када сте били код мајора Тешића, команданта батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви то добили?

СВЕДОК "Б": У команди батаљона је био референт од кога сам ја то преузео, е сад, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, неће му Тешић дати то Милојевићу, а што се тиче реферисања, никад он тамо није био.

СВЕДОК "Б": Никад присутан нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разумљиво да није?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Јел Ви мене схватате зашто ја хоћу да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све то је мени јасно, него?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Зато што ја тврдим да 20., капетан Радић није имао ту униформу, и то је сто посто да није имао ту униформу. А није ми одговорио на питање само да ли је 20., капетан Радић имао бркове или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркови, бркови?

СВЕДОК "Б": Знам да је капетан Радић имао бркове, е сад, да ли је тад имао бркове или не, то стварно не знам, знам да је носио једно време бркове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: И само још једно питање, пошто господин познаје ситуацију да је капетан Радић био 20., на вечери, да ли он му је казао, или се он сећа, када се, у колико сати капетан Радић вратио са те вечере, пошто је већ упознат да је била вечера и све то, и ко је присуствовао тој вечери?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате детаље те врсте?

СВЕДОК "Б": Ко је присутан био не знам, кад се вратио не знам, ја сам њега значи ујутру, право да Вам кажем једва пробудио, а кад се вратио не знам.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А да ли Вас је обавестио кад је одлазио на вечеру?

СВЕДОК "Б": Рекао ми је само да иде негде на вечеру, колико се ја сећам био је узео, да ли беше један или два бокса цигара од мене и однео је неком и реко да иде на вечеру.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: А у колико је сати Вас је обавестио то ми је само важно, пре подне, за подне, после подне?

СВЕДОК "Б": Колико се ја сећам, то је био састанак код команданта батаљона, негде можда између пола девет и девет је значи дошо, ужурбаним корацима, узео је то и реко иде на вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад пола девет, девет, ујутру?

СВЕДОК "Б": Увече, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК "Б": Увече, увече.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, Вујовић. Вујановић прво. Само да пожуримо мало да до 15 сати завршимо, Вујовић има једно питање, а Станко исто једно. Јер иде суђење, мало већ сам узео термине од поподневне смене, знате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине, ко сам ја, како се зovem?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете овог човека? Окрените се, окрените се, па не морате гледати тако, него окрените се, погледајте?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Окрените се, како се зovem?

СВЕДОК "Б": Станко, ја мислим да је Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је тај Станко?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико си ти пута мене виђао у току твог боравка у Вуковару?

СВЕДОК "Б": Па онако, не знам тачан број, али поприличан број пута.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где си ти тачно спавао у тој четној станици код капетана Радића?

СВЕДОК "Б": У оном већем објекту, у приземљу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мало гласније молим те, не чујем те.

СВЕДОК "Б": У већем објекту у приземљу, лево.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већи објекат приземље, лево.

СВЕДОК "Б": Већи објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

СВЕДОК "Б": Ту су, имали сте две зграде, она поред пута и она мало што је спратница била.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, где је спавао Радић?

СВЕДОК "Б": Спавао је исто ту, и повремено је спавао у овој малој кући.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А где је спавао сведок број «1»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сведок број «1» спавао ту?

СВЕДОК "Б": Повремено је преспавао ту, сад где је спавао тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је још било ту војске који су спавали у тој кући? Јесам ли ја спавао, ево ајде?

СВЕДОК "Б": Па можда сте, можда, не сећам се да сте нешто много били, а што се тиче војника ту и тамо, можда је неко преспавао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знам, то је моја кућа, па ваљда треба да спавам ја ту, јел?

СВЕДОК "Б": Да, да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па где сам спавао?

СВЕДОК "Б": Е то, то сад где је спавао, ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познајеш ти моју сестру Нену, Сеја, тако смо је звали Сеја?

СВЕДОК "Б": Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познаје Вашу супругу а да познаје сестру господине Вујановићу? Јел тако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па шта то има везе председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него мислим, није за очекивати искрено говорећи, не познаје Вашу супругу за месец ипо дана боравка тамо, а да познаје Вашу сестру која је изашла пет дана прије него што су се вратили за Београд?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро председниче, ја ни једно питањ не могу поставити без Вашег коментара, ама баш ни једно, баш ни једно, ко да сам бабарога, ја не знам, али добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта да Вам кажем, ето.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта си све држао у четној станици код капетана Радића?

СВЕДОК "Б": Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформилишите питање, не може тако, сувише је уопштено?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако је ту био један део четне станице код капетана Радића, ако је то четна станица, значи набројао је све што садржи у четној станици, шта је сада држао у четној станици код капетана Радића, односно у кући Станка Вујановића?

СВЕДОК "Б": У гаражи муниција, пар сандука и део резервне опреме, односно чистог веша.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А у оном другом делу четне станице?

СВЕДОК "Б": Тамо су били шатори, и значи, ја мислим да ашовчиће нису носили, да су ашовчићи ту били, значи тај део друге опреме, термоси, и тако значи то што у чети има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "Б": Што ми није требало констатно, нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где си ти тачно био на стражи око болнице?

СВЕДОК "Б": На стражи нисам био, био сам на обезбеђењу, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви лично били, то Вас пита Вујановић?

СВЕДОК "Б": Колико ја знам, био сам, сад како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете објаснити?

СВЕДОК "Б": Преко пута главног улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута главног улаза, добро?

СВЕДОК "Б": Колико се ја сећам, ако је главни улаз према Дунаву гледао, ја сам био значи са друге стране.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте Ви знали колико ћете бити на том обезбеђењу болнице. Колико временски, дан, два, три, пет?

СВЕДОК "Б": Не, нисмо знали.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, ако већ нисте знали, а мало је необично да један капетан позове и Вас да тако кажем, из канцеларије да идете на стражу ко би онда Вама доносио муницију ако већ нисте знали?

СВЕДОК "Б": Да смо били пар дана, нашли би већ решење.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи он је све ангажовано људство позвао на обезбеђење?

СВЕДОК "Б": Све што је у том тренутку било расположиво је значи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, да. Ови су већ били отишли, резервисти су били отишли, напустили, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје поручника Хацић Елвира?

СВЕДОК "Б": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био тада тамо на обезбеђењу болнице?

СВЕДОК "Б": Јесте, јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли њега виђа 18. 19. и 20., код капетана Радића ту где је имао осматрачницу?

СВЕДОК "Б": Па он је да кажемо, константно, можда сваког дана долазио јел то је био командир вода, значи примао је задатке од командира чете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево конкретно, јел био 20., навече ту?

СВЕДОК "Б": Не сећам се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел био 19?

СВЕДОК "Б": У принципу сваког дана је долазио, сад да ли је 19. или 20., то стварно не знам али је долазио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел био 18?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, чули сте одговор, у принципу сваког дана?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се сећаш било каквог славља тих дана, да је он свирао гитару, јер ја сам моју сестру 18., извуко из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате даље, разумели смо?

СВЕДОК "Б": Да је свирао гитару нисам знао, на вечере пошто сам био да кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него пошто је ту било сад неко славље, да је ту било неко славље?

СВЕДОК "Б": Ја колико знам није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК "Б": Ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Ви знате, ту где, у кући Станковој?

СВЕДОК "Б": У којој смо били у осматрачници, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо да је било, извео Станко сестру из болнице, па Хацић Елвир свирао гитару и тако даље, и тако даље?

СВЕДОК "Б": Не знам, то не могу да се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То тврди и капетан Бојковски и Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић има једно питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево пошто је Станко заборавио, да ли сведок зна Дуловића?

СВЕДОК "Б": Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јована Дуловића?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Дуловић Јована?

СВЕДОК "Б": Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Сведок је рекао да је мене видео, Мирољуба, јел да, ја сам Мирољуб, да ме је видео да долазим у батаљон код Тешића, на основу чега, шта је то рекао, да идем на састанак или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК "Б": Вероватно на састанак, на пријем задатака.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад је рекао вероватно, да ли се могло ићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ишли и ови други командири чета?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се могло ићи на пиће или сам ишо на састанак, јел то сведок зна. На пиће да попијем код Тешића, на основу чега је закључио састанак?

СВЕДОК "Б": Овако лично и искрено на пиће чисто сумњам, вероватно на састанак.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи вероватно, опет сведок није сигуран да ли сам ишао?

СВЕДОК "Б": Нисам, нисам био присутан, али на пиће то знам да не, код таквог команданта то не постоји.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како сведок зна да сам ја био командир треће чете, на основу чега, ко му је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

СВЕДОК "Б": Капетан Радић је обавестио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питали сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, Радић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок видео ту моју чету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте борце Мирољубове видели?

СВЕДОК "Б": Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовићу, Ви ћете сачекати, односно немојте оптуженог Вујовића одвести у Централни затвор, јер смо договорили са овим људима да му пребаце из једног рачунара у други, дакле не знам како ће то технички, не знам где ће то бити, доле, јел, али кажем немојте га сад водити одмах, да се то уради. Нема више питања сведоку, јел тако?

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК "Б": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК "Б": Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Ђорђевићу, колико сам ја схватио, колико сам ја схватио Берхофер, Чакалић, Којић Новак, одбијају да дођу. Обавештени смо написмено, сутра ћемо, нема везе, обавештени смо написмено, е наводно је само најавио долазак сведок Хајдар Додај. Молим, да, али уколико, не знам, можете ли Ви контактирати Славицу, да евентуално нема неких отказивања, јер је у старту било, обавештени смо били у старту да ће доћи Берхофер па је и он отказао, дакле. Дакле, само остаје, ето то је последња информација да ће највероватније сведок Хајдар доћи, уколико се нешто промени данас у току дана, ако будемо обавештени у том смислу да је ипак човек одустао и тако даље, да не бисте долазили из Новог Сада, пробаћемо да Вас обавестимо телефоном, је ли, али у принципу сутра у 09.30 се видимо.

Изволите господине Ланчужанин.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан, само једна молба да ми одобрите посету за шурака Жигић Бранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, господине Ланчужанин, напишите ми то и да не оптерећујемо ове људе, напишите ми то и пошаљите, није проблем.

ОПТ.МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Зато што би дошо идуће недеље, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, напишите ми то и пошаљите да.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида, а наставиће се:

-20.06.2008.године, са почетком у 09.30 часова

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА